

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A TEMPTING
MONSTERS
NOVELLA

TRAVELING
WITH
ENTLEMEN

KATHRYN MOON

BEYEFENDILERLE SEYAHAT

Baştan Çıkarıcı Canavarlar Romanı

flATHRYN MOON

Çeviri Kitaplar

Telegram

Telif hakkıyla korunan bir çalışmanın izinsiz olarak çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Parasal kazanç olmadan yapılan ihlaller de dahil olmak üzere cezai telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve para cezası ve federal hapis cezası ile cezalandırılabilir.

Lütfen yalnızca izin verilen elektronik baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yazar haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Telif Hakkı @ 2023 Kathryn Moon

Centilmenlerle Seyahat, Baştan Çıkarıcı Canavarlar Romanı

İlk yayın: 10 Temmuz 2023

Kapak resmi Kathryn Moon'a ait (gölmeyin, tamam, bedava.)

Düzenleme: Jess Whetsel

Bçimlendirme: Kathryn Moon

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir derlemede kullanım dışında, bu çalışmanın çoğaltılması veya kullanılması

Yayıncının yazılı izni olmaksızın, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla tamamen veya kısmen herhangi bir biçimde yayınlanması yasaktır.

Kathryn Moon tarafından

yayınlandı

ohkathrynmoo@gmail.com

Kathrynmoo.com

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Önsöz ve İçerik Bilgileri

1. Akdeniz'de Denizkızları
2. Gece Yarısı Pazarı
3. Nil Üzerindeki Timsahlar
4. Yurtiçi Günler
5. Tehlikeli Bir Davet
6. Çöküş Partileri ve Yasadışı Pazarlıklar
7. Performans
8. Kral Birşa'nın Mezarı

Sonsöz

Teşekkür Yazar

Hakkında

ÖNSÖZ VE İÇERİK BİLGİLERİ

Tempting Monsters zaman çizelgesinde, Traveling with Gentlemen, A Lady of Rooksgrove Manor'un son bölümü ile sonsözü arasında yer almaktadır. Bu romanın sekizinci bölümündeki olaylar The Company of Fiends'da küçük ayrıntılarla anlatılmaktadır. Bu öncelikle bir yaşam kesiti ve müstehcen sahneler hikayesidir, ancak bir aile macerası da vardır!

Bu hikaye ilk olarak taslak halinde [Patreon](#)'umda yayınlanmıştır! Aşağıdaki bölümlerin çoğundan müstehcen sanat eserleri görmek istiyorsanız (ayrıca tonlarca daha fazla sanat eseri ve daha fazla tamamlanmış hikaye) lütfen abone olmayı düşünün.

Bu hikaye şunları içerir: penetrasyon, parmaklama, oral seks, grup seks, efsanevi canavar özellikleri içeren kaydırılmış sfenks seksinin yanı sıra kan, şiddet ve uzun süredir acı çeken canavarların merhamet öldürmeleri dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere açık cinsel içerik.

BÖLÜM 1

AKDENİZ'DE DENİZKIZLARI

Parmaklarımı tararken Jonathon "Bensiz git," diye inledi. saçlarının arasından.

Homurdandım ve diğerlerine alaycı bir gülümseme fırlattım. Auguste içini çekti ve odaya girdi. Bizi Akdeniz'de Kahire'ye götürecek olan geminin en iyi katında arka arkaya dizilmiş güzel odalarımız vardı. Diğer yolcuları şoke etmemek için Auguste ile birlikte "kocam" olarak seyahat ediyordum. İtirazlarıma rağmen Booker, Jonathon'a uşak olarak eşlik ediyordu. Ezra oda olmadan görünmez bir şekilde seyahat etmeyi teklif etmişti ama Amon ısrar etmişti.

"Keşke Bay Tanner'ın biraz dinlenmesine izin verebilseniz," dedim.

Ezra, "Tabii koca adamı da deniz tutmazsa, o zaman kovalarımızda iki kat sorun yaşarız," diye espri yaptı.

Auguste eliyle sırtımı okşayarak, "Ben onunla kalırım," diye teklif etti. "Yemek yiyormuş gibi yapmak çok karmaşık zaten."

"Ben yapabilirim," diye önerdi Ezra. "Görünür kalmak konusunda endişeliyim." "Hepimiz odalarımızda yemek yiyelim," diye önerdim.

"Hayır," diye inledi Jonathon. "Beni Auguste ile rahat bırak. Zaten ben bu haldeyken sizin yemeklerinizi koklamak istemiyorum."

"Yeter. Doktorun dinlenmesine izin vermeliyiz. Ezra, sen akşam yemeği için Booker'a katıl. Ben Esther'e akşam için salona kadar eşlik edeceğim," dedi Amon.

dikkatimizi çekti. Düzenlemenin ayrılması üzerine kaşlarımı çattığında sesi yumuşadı. "Sadece birkaç hafta daha, yıldızım. Ve bu gece dolunay var. Türümüz bir araya gelecek ve belki de Underwood'un rahatsızlığına bir çözüm sunabilecek bir cadı bulabiliriz."

Jonathon yatakta yuvarlanırken tereddüt ettim. Teni terden nemlenmişti ama onu yemeğe getirmeye geldiğimiz zamankinden daha az yeşildi.

Auguste'e, "Ona iyi bak," dedim.

"Her zaman, mon coeur. Size daha sonra katılacağız." Eğildi ve dişlerini hafifçe kaşıyarak dudaklarımı öptü. Sonra ellerimden tutup beni yataktan kaldırdı, döndürdü ve Jonathon'ın yanına oturttu.

Kolumu Amon'unkine bağlarken Ezra, "İkiniz birlikte insanlar arasında güzel dedikodulara yol açabilirsiniz," diye düşündü.

Ezra'ya uyarıcı bir bakış attım ve Amon'la birlikte koridora çıkarken göz kırparak gözden kayboldu; Ezra'nın kolu elimin altında hafifçe kaskatı kesilmişti. "Onunla konuşacağım," diye fısıldadım Amon'a.

Amon yumuşadı ve başını eğdi, gözleri benimkilerde sıcaktı. "Gururumu inciten tek şey haydutun haklı olması."

"Ezra haklı çıktığında hepimiz sinirleniyoruz," diye fısıldadım. Kıcıma keskin bir çimdik geldi ve Amon ciyaklamam karşısında kahkahalarını bastırdı. "Mısır farklı olacak mı?"

Merdivenlere yaklaştığımızda Amon mırıldandı, diğer yolcular odalarından çıkıp bize katıldılar, her bir çift göz bize doğru iki kez baktı. "Benim çevremde, evet, çok farklı. Bu gece bile. Göreceksiniz. *Bizim* türümüz gözünü kırpmaz," dedi, kelimelerdeki anlam onun ne demek istediğine işaret ediyordu. Canavarlar benim ve Amon'un tenleri arasındaki zıtlığı umursamazlar.

"Zaten en çok senin arkadaşlığını seviyorum," dedim, kolunu sıkıp merdivenlerden yukarı çıkarken bakışlarını tutarak. "Ayrıca, skandal çıkarıp çıkarmadığım da umurumda değil."

Amon'un dudakları kıvrıldı ve mırıltısının yumuşak titreşimini yanımda hissettim. Ayak parmaklarımın ucuna kadar yükselmek, sfenksimin içine doğru eğilmek ve dudaklarımı

O mırıltıyı sunmak, dilimde yankılanmasının tadını çıkarmak.

Gemide daha haftalarımız vardı. Er ya da geç hepimizin diğer yolcuları iyice şoke edeceğinden emindim ama belki de biraz daha uslu durmak daha iyi olacaktı. Amon'un bakışlarındaki beklenti kesinlikle beklemeye değirdi.

AMON VE DİĞERLERİNİN DOLUNAY HAKKINDAKİ İDDIALARINA RAĞMEN

Akşam gece yarısına yaklaşırken, teknemizdeki insan yolcuların çoğunun uyanık kalacağından ve canavarların rahatlamasını engelleyeceğinden emindim. Ve sonra ay yükselip cam pencerelerden ışıyarak cilalı zeminlere mavi gölgeler düşürürken, insanlar masalarından kalkıp dışarıdaki parmaklıklardan yavaş ama düzenli bir geçit töreniyle uyku kamaralarına doğru sürüklendiler.

Auguste ve diğerleri görüldüğünde sadece birkaç kişi kokteyllerini yudumluyordu ve tezgâhın arkasında sadece bir garson vardı. Jonathon'ın rengi soluktu ve biraz titrek görünüyordu ama rahat bir nefes alarak masamıza oturdu.

Auguste diğer yolculara bakarak, "Neredeyse zamanı geldi," dedi ve Amon başıyla onayladı.

Etrafımıza bir kez daha baktım ve kalanlardan bazılarının canavar olması gerektiğini fark ettim! Vampirler mi? Ya da şekil değiştirenler, belki? Kesinlikle hepsi insan gibi görünüyordu.

Sonra genç bir çift esnedi, bardaki yerlerinden kalktı ve uzaklaştı. Başları merdiven korkuluğunun altında kayboldu ve oda hareketlendi. Yaşlı bir çift kadın uzanıp saçlarındaki yemek örtülerini çözdü, örtüler bir anda ısıltılı tüylerden oluşan taçlara dönüştü ve az önce burunlarının olduğu yerde gagaları belirdi.

Bir başka iri adam boyun bağıını çözdü, teni derin bir orman yeşili gibi parlıyordu ve gülümsemesinde parlak beyaz dişler beliriyordu.

Kendi grubuma döndüğümde Booker'ın beyaz eldivenlerini yavaşça çıkarışını, pembe etten oluşan insan illüzyonunun yok oluşunu ve güzel beyaz ve koyu damarlı mermerini geri kazanışını izledim. Etrafımızı saran topluluk neredeyse tamamen değişmiş görününe kadar, küçük gezgin topluluğu kuşatılmış broşlar ve tılsımlı kravatlardan oluşan kılıklerini çıkarırken keyifli bir kahkaha attım.

"Cadılar," diye fısıldadı Ezra, bir anda Auguste ile benim aramda belirip köşedeki masada oturan genç ve güzel üç kadına başını sallayarak.

"Ooo, eski sevgilin burada mı?" Alay ettim.

Ezra'nın kaşları zıpladı, "Hayır ve bundan memnun olmalısın, puisin. Ama benim hakkımda bir şeyler yayma ihtimaline karşı, bir başkası doktorun yardımını isterken ben geride duracağım."

Jonathon yüzünü buruşturdu ve titreyen ellerini sandalyesinin koluna bastırdı ama Amon onu başından savmak için el salladı. "Bana izin ver, Jonathon. Dinlen."

"Bekle!" Amon'un kaşları soruyla kalkarken ben de sandalyemden sıçradım. "Artık yalnız mıyız? Başka insan yok mu?"

"Sadece sen," diye cevap verdi Amon, dudakları seğirerek.

Hatırlatma karşısında yüzüm kızardı. Bazen farklı bir dünyadan geldiğimi unutmak kolaydı. Ben bu dünyaya, beylerimin yanına aittim. Bir adım öne çıktım ve kollarımı Amon'un omuzlarına doladım, ona bakıp ayak parmaklarımin ucuna kadar yükseldim. Benimle yarı yolda buluştu ve dudaklarının tadı akşam yemeğinde bizim için seçtiği koyu şarap ve bir tutam tuz gibiydi. Biz öpüşürken Amon mırıldandı, elleriyle sırtımı destekledi ve beni öne doğru çekti, parmakları içime girdi.

Ağzını bir tatlıymış gibi ısırdım, ona sokuldum ve gözlerini parlak, omuzlarını dik bulmak için geri çektim. "Teşekkür ederim kralım," diye mırıldandım, sadece onun için.

Amon'un gülümsemesi yumuşadı. Yolculuğumuz boyunca sabırlı davranmıştı ve gölgede durmanın onun doğasında olmadığını biliyordum. Ama her an nazik davranmıştı, hatta beni Auguste'ün yanında izlerken kıskançlıktan yandığından emin olduğum zamanlarda bile.

"Her zaman, yıldızım," diye cevap verdi Amon, alnını kısa bir süreliğine benimkine yaslayarak.

Ezra kısa bir süreliğine görünüp Jonathon'a kâğıda sarılı şekerleri uzatırken masaya geri döndüm. "Bunlar zencefilli. Akşam yemeğinde çalışanlardan birinden aşardım. Cadılar sana daha iyi bir şeyler hazırlayana kadar işe yarar."

Jonathon hevesle şekerlerden birini açarken Auguste Ezra'ya, "Nihayet uzmanlık alanını iyilik için kullanıyorsun," diye takıldı.

Ezra sırtarak, "Sanırım sizinle birlikte çalışarak geçimimi sağlasam iyi olacak," dedi.

KIKIRDADIM, GÖRÜNMEZ KOLLARIMLA YATIN GÜVERTESİNDE DÖNERKEN BİR ÇİFT İmplerler balkonun üzerinde birbirlerini alt etmeye çalışıyorlardı. Dolunay yükselmişti ve arada bir ışığı Ezra'ya vuruyor, önümde puslu bir görüntü yaratıyordu, diğer canavarlar ve neşeleri onun aracılığıyla görülebiliyordu. Parmaklarımı omzuna gömdüm ve bizi döndürürken neredeyse dans eden genç bir trol çiftine çarparak ona karşı güldüm.

"Dikkatli olun!" Ezra'ya bağırdım ve çifte hızlıca bir "Özür dilerim!" ekledim. "Deniz bacakları dans etmeye pek elverişli görünmüyor," dedi Ezra.

Homurdandım ama beni daha yakına çekerken gülümsememe engel olamadım, vücutlarımız kızarmıştı.

"Odaklanma ve görünür kalma konusunda giderek daha iyi oluyorum ama bir kez olsun tüm akşamı konsantre olarak geçirmemek güzel," dedi Ezra, şimdi başımızın üzerinde süzülen tatlı bir vals olan impslerin müziğiyle adımlarımızı yavaşlatarak.

"Bir gece izin yapmak hepimiz için iyi olur," dedim ve teknenin pruvasındaki küpeşteye baktım; orada diğer beyler bir araya toplanmıştı, Bay Tanner Jonathon'ın yerini almıştı ve teknenin en ucunda kocaman ve sabit bir şekilde duruyordu.

Auguste o anda bize döndü, gözleri ayın parlak ışığında parlıyordu ve el salladı. "Esther, gel de gör!"

Ezra bana son bir dönüş yaptı, elbisem ayak bileklerimin etrafında dönüyordu ve sonra birlikte cilalı güverteden pruvaya geçtik.

Booker ve Amon kenara çekildi ve Bay Tanner döndü, beni önüne çekmeden önce başımın üzerinden diğer yolculara dikkatle baktı. Vücudu benimkini çevreledi, kalın kolları ve geniş omuzları neredeyse diğer adamlarımın görüşünü engelliyordu.

"Bak. Tam orada, ufaklık, kayaların üzerinde," dedi Bay Tanner, sesi alçak, sessiz ve sertti.

Gözlerimi kısarak teknenin sol tarafındaki karanlığa baktım ama tek gördüğüm etrafımızı çevreleyen geniş bir su ufkuymuştu. "Görüşümün bu mücadeleye uygun olduğundan emin değilim," diye itiraf ettim.

Auguste, "Elbette düşünmeliydik," dedi.

Amon bana bir çift küçük altın dürbün uzatarak, "Al, bunları kullan," dedi.

Onları gözlerime doğru kaldırdım ve suyu araştırdım. Şimdi her şey bir dalga karmaşasıydı ve sonunda kayda değer bir şey bulana kadar uzun bir sessizlik dönemi geçirdim. İlk başta sadece bir parça siyah kesinti ve sonra-

"Oh!" İlk kayayı ve tepesinde oturan figürü seçerken nefes nefese kaldım onun. Dürbünle bile bulanık ve küçüktüler. "Bu bir..." Bir kadına benziyordu! Akdeniz'in kıyısında, küçük bir kaya parçasının üzerine oturmuş, ıslak elbisesi parıldayan ve bacaklarına yapışan bir kadın.

"Deniz kızları," dedi Amon.

Şaşkınlıkla dürbünü gözlerimden çektim ve kayaların yerini tekrar bulmam eskisi kadar uzun sürünce ofladım. Arkalarında bir kara ufku vardı ve suyun içinde yayılmışlardı ama ıslak, siyah taşın yüksek kulelerin her birinde en az bir denizkızı oturuyordu. Giydikleri elbiseler değildi - yüzgeçlerdi!

"Keşke daha yakın olsaydık," dedim dürbünü Ezra'ya uzatarak. "Yakın olmamamız en iyisi," dedi Bay Tanner.

"Deniz kızları çok tehlikelidir," diye ekledi Amon saygıyla başını sallayarak. "Ve buradan bakınca pençelerini ve dişlerini göremiyorsunuz."

"Kuyrukları bir insanı denizin dibine sürükleyecek kadar güçlü," dedi Auguste, solgun gözlerini suyun üzerinde gezdirerek.

"Onları duyabiliyorum," dedi Booker usulca. Etrafımda Amon, Auguste ve Bay Tanner huzursuz bir anlaşmayla mırıldandılar.

Yalnız da değillerdi herhalde, çünkü şeytanın müziği sessizliğe gömülmüştü ve Bay Tanner'ın koruyucu çerçevesinin etrafına bakmak için uzandığımda, yatın küpeştesinin şimdi her biri sola dönük, suya bakan canavarlarla dolu olduğunu gördüm. Dinliyordum.

Bay Tanner, bir koluyla beni vücuduna sımsıkı sararak, "Gözlerini kapa küçüğüm," diye homurdandı.

Öyle yaptım ve kalp atışları kulağımda sabit kaldı. Geminin, denizin üzerine bir sessizlik çöktü, huzurlu bir durgunluk. Ve sonra bir esinti deniz kızlarının şarkısını taşıdı, acılı bir melodi, yalvaran bir armoni. Bir yardım çığlığı ve bir barış vaadi. Müziğe doğru eğildim ve Bay Tanner'ın kolunu itmeye çalıştım ama o beni sıkıca tuttu.

Auguste fısıltıyla, "Ezra'ya dikkat et," diye uyardı. "Onu yakaladım," dedi Booker.

Sesleri saf bir özlemle çıkıyordu ve kısıtlandığım için gözlerim yaşardı, kalbim sızladı. Ama Bay Tanner'ın kucaklamasında, tanıdık sıcaklığında ve zengin kokusunda da bir rahatlık vardı. Boşta kalan elini uzatıp

Başımı göğsüne yaslayıp kulağımı kapattı ve büyüü bozdu. İçimi çektim ve ona doğru sarktım.

"Daha yakın olmadığımız için şanslıyız," dedi Bay Tanner, sesi boğuk kulağıma doğru gürleyerek. Diğerlerinin cevabını duyamadım.

"Deniz kızları var mı?" Kulaklarım tıkalı olduğu için muhtemelen biraz fazla yüksek sesle sordum.

Bay Tanner elini çekmedi ama kahkahasının sıcak ve neşeli bir titreşim olarak etrafımı sardığını hissettim.

BEYLERIME TEKER TEKER İYİ GECELER ÖPÜCÜĞÜ VERDİM. GÖZ KAPAKLARIM ağırdı ve arkamdaki gökyüzü yumuşak bir mavi griydi. Gemi personelinin geri kalanı birazdan kalkıp işlerinin başına geçecekti ve canavarlar da sonunda gece eğlencelerinden çekiliyorlardı.

Süitinin kapısının önünde durduğumuzda Jonathon'a, "Kendini daha iyi hissetmene sevindim," dedim.

Mırıldandı ve hafif sakallı yanağını yanağıma yasladı. "İstersen yarın gece hep birlikte benim odamda seninle eğleniriz. Cadılar bize mahremiyet için bir tılsım ve benim tedavimi verdiler."

Bu haber karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı ve ben daha sonra değil de *şimdi* birlikte yatağa girmeyi önermeden Jonathon beni öptü.

Jonathon, "Uyuyun Bayan Reed," diye mırıldandı ve omzumun üzerinden Auguste'e bir gülümseme gönderdi. "Onu yatağına yatır."

Jonathon kapıyı kapatırken içimi çektim ve Auguste'ün kollarının arasına geri döndüm. "Gizlice güverteye çıkıp güneşin doğuşunu birlikte izlemek ister misin?" Auguste'e fısıldadım. Amon'un Auguste'u bir gündüz gezginine dönüştürme hediyesinden beri çoğu sabah yaptığımız şey buydu ve küçük ritüelimizi seviyordum, Auguste'un yüzünün gökyüzü gibi merakla aydınlanmasını izlemek hoşuma gidiyordu.

"Mm...bugün değil," dedi Auguste, bir elimi tutup kayarak beni kendi kapımıza götürdü.

"Yorgun musun?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

Hâlâ Amon'un yeteneğinin etkilerini öğreniyorduk ve Auguste'ün bütün bir günü ve geceyi uyanık geçirip geçirmediğini hatırlamaya çalıştım. Şimdi solgundu ama her zaman solgundu ve gökyüzünde yüksekte olduğu zamanlarda doğrudan güneş ışığından uzak durmayı tercih ederdi.

"Biraz," dedi Auguste, kapımızı açıp beni içeri götürürken. Dudakları sakın bir gülümsemeyle kıvrıldı ve ben gergin bir nefes aldım.

Beni Auguste ile aynı odaya yerleştirdiği için Amon'a minnettardım. Onu Rooksgrave'in yeraltı tünellerinde neredeyse Birsha'ya kaptırdıktan sonra, ayrı kaldığımızda hâlâ endişe duyuyordum.

Kapıyı kapatırken Auguste, "Gel buraya, mon coeur," diye fısıldadı.

Ona ulaşmak için döndüm, Auguste beni kendine çekerken gözlerim kapandı ve uzun bir nefes aldım. Ben kollarına doğru eğilirken yüzü boğazıma yapıştı ve nabzıma doğru nefes alarak inledi.

"Açsın demek," dedim gülümseyerek ve gözlerini tavana dikerek.

Auguste'ün kolları belime dolandı ve kalçalarını benimkilere dayadı. Sertleşmeye başlamıştı. Açlık ve tahrik el ele gidiyordu.

"Isırıklarını özledim," dedim, uzanıp parmaklarımı mürekkep rengi buklelerinin arasına soktum ve yüzünü boynuma yasladım. Ağzı açıldı ama sadece dilinin uzun, ıslak darbeleriyle beni yaladı.

"Bazen içime girmen için en çok hangi parçanı istediğimi bilemiyorum - dişlerini mi yoksa sikini mi?" diye inledim, kendimi ona sürtüyor ve boğazımı doğrudan dişlerinin ucuna doğru eğmeye çalışıyordum.

Auguste kısık bir hırıltı çıkararak bana karşı sertleşti. "Mon dieu, Esther, söylediklerinin gücünü *biliyor* musun?" diye homurdandı.

Bilmiyordum ama bana gösterilmesini istiyordum ve bunu söylemek için ağzımı açtım ama yatağa fırlatılmanın aceleci hareketiyle sözüm kesildi.

Auguste ayak ucunda duruyordu, teni panjurlu pencerelerden sızan şafak ışığında pembeleşmişti ve giysilerini çabucak çıkardı, gözleri güzel bir siyahtı ve aleti serbest kalırken sallanıyordu.

Yatakta doğruldum, eteklerimi yukarı çektim ve düğmelerime uzandım, Auguste boyunu okşayıp beni incelerken kendimi soymak için elimden geleni yaptım.

"Bu seyahatin en sevdiğim kısmı ne biliyor musun?" Auguste sordu.

"Gün doğumu mu?"

Başını iki yana salladı.

"Benimle aynı odada kalmak." "Biraz, ama hayır."

Mırıldandım ve düşünmeye çalıştım ama Auguste yatağın etrafında dönüp bana yaklaşırken bu işe yaramadı. Onun hevesli esasına bakarken dilim dudaklarımı yalamak için dışarı fırladı.

Uzanıp çenemi tuttu ve ona bakabilmem için yukarı kaldırdı.

"Ezra garsonlardan en iyi dedikoduları mı alıyor?" Alay ettim.

Auguste'ün dudakları kıpırdadı ve bana doğru eğildi. "Sana *karım diyor*."

Nefesim boğazımda düğümlendi ve sonra Auguste'ün elleri elbisemin üzerindeydi, göğüslerimi ortaya çıkarmak için aşağı doğru çekti. Beni yatağın üzerine itti, kalçalarımı ayırdı ve kolayca aralarına yerleşti. Sırtını eğdi ve ağzı hafif, okşayıcı bir öpücükle göğüslerimin üzerinde gezinirken iç çektim.

"O kısmı ben de seviyorum," dedim gülümseyerek ve ağzına doğru eğilerek.

"Umarım bugün kahvaltıya gelmeye niyetin yoktur, mon coeur," diye homurdandı Auguste, elleri kalçalarımın arkasına doğru kayarken, başını kaldırıp bana baktı.

"Ezra bana gizlice bir şeyler getirecek. *Sana* ihtiyacım var," dedim, kollarımı yanıma sıkıştıran elbisemin içinde kıpırdanarak.

"Benim de sana ihtiyacım var," diye cevap verdi Auguste, sikini seksime doğru okşayarak, siyah kirpikleri dalgalanarak ve başı tekrar düşerek, dudakları hevesle sağ meme ucuma yapışarak.

İnledim, boynunun arkasını kavramayı başardım ve başparmaklarımı kulaklarının arkasında okşadım. August'un dişlerinin tırmalamasıyla kıpırdandım ve nefesim kesildi. Göğsümü ısırmasına bayılıyordum, sanki doğrudan göğsümden bir zevk ipi çekiyor gibiydi-

"Oh, Tanrım, evet!" Auguste uzunluğunun başını klitorisime karşı çalıştırırken ve sonra açıklığımda alay etmek için aşağı doğru hareket ettirirken haykırdım.

"Benim güzel karım," diye mırıldandı Auguste, göğüslerimin arasını öptü, sol meme ucumu kucaklamak için hareket etti. "Benim muhtaç, kaygan, çaresiz karım."

Nefes nefese kaldım ve bacaklarımı Auguste'ün beline doladım, onu içime çekmeye çalıştım, ama o sadece klitorisime sürtünmeye devam etti, daha fazla uyarılmayı kışkırttı.

"Benim kötü, alaycı, sabırlı kocam," diye mızızlanarak cevap verdim. "Ple
-"

Ama *koca* kelimesi Auguste'u bir şimşek gibi çarpmıştı. İçinden bir ürperti geçti ve birdenbire içime girerken nefesimin kesildiğini hissettim. Ellerini omuzlarımin iki yanına dayadı ve kendini yukarı itti, o kocaman kara gözbebekleriyle bana baktı, eğilmemi, soluk soluğa kalmamı ve girişine uyum sağlamamı izlerken ayırık dudaklarından nefes fişkırıyordu.

"Bu elbiseyi beğendin mi?" Auguste homurdandı.

"Elbiseler umurumda değil, Auguste, *lütfe*n, *çekil*! Biraz daha!" Haykırdım.

Aslına bakarsanız elbiseyi beğenmiştim ama onu benim için satın alan Auguste'du ve ortasından aşağıya doğru akan ani yırtık onun için sorun değilse benim için de değildi. Kollarımı dar kollardan kurtarmak için acele ettim ama eteğin belime dolanmasını görmezden geldim. Auguste'ü göğsüme doğru çektim, göğüslerim korsemın kenarından taşıyordu ve

onu aşığıdan sürmek. Hırıltısı kulağımda sıcak ve tatlıydı ve ben kıvranıp kendimi çıldırtmaya çalışırken çenemi ısırđı.

"Isır beni," diye soludum, hareketlerim sarsıntılı ve çaresiz hale geldi. "Lütfen Auguste, sik beni. Isır beni."

Elleri aramıza girdi, göğüslerimi kabaca kavradı ve sonra korseyi kapalı tutan kancaları buldu. Sadece üç tanesini açacak kadar sabrı vardı ve sonra dikişlerin ve kemiğin aniden patlayıp yırtılmasıyla irkildim. Auguste içimden çekildi ve kendimi kumaşın içinde yutulmuş, kurtulmak için kıvranırken bulmadan önce bozuk bir protesto notası çıkardım.

"Aramızda hiçbir şey istemiyorum," dedi.

"Bunu başlamadan önce düşünebilirdin," diye güldüm, ipek fırfırlar içinde yutulmuşum. "Şimdi bir elbiseyi ve korseyi mahvettik ve-"

Auguste harap olmuş giysilerimi yatağın kenarına fırlattı, ağız sözlerimi yuttu ve içime geri girerken rahatlama iniltilerini duydu. Vücudu anında ihtiyaç duyuyordu, çırpınışımı izlemek için hareketsiz durmuyor, beni acımadan beceriyordu, dili kalçalarının vuruşuyla aynı anda benimkine çarpıyordu. Dilini emdim, kollarımı ve bacaklarımı etrafına doladım ve pompalayan sikine tutundum, sürtünme için kalçalarımı ona sürtünmek için büküm.

Ama ben daha fazlasını istedim. Auguste'un daha fazlasına *ihtiyacı vardı*.

Soluk soluğa öpücüğünü bıraktım ve göğsünden yükselen sürekli açlık gümbürtüsüne gülümseyerek boğazımı dikleştirdim.

"Isır," diye yalvardım. "Isır. Sana ihtiyacım var. Isır, aşkım."

Auguste daha az sert ve daha kararlı hale geldi, olabildiğince derine itti ve sonra aşığıya doğru kazdı, neredeyse tekrar tekrar dışarı çekmeden önce beni inleyene kadar yumuşak yatağa zorladı.

"Sen benimsin," diye nefes aldı, kelimeler hırıltıyla doluydu.

"Evet!"

Son bir hamleyle, ayak parmaklarıma kadar inen ve boğazıma kadar çıkan bir hamleyle Auguste aşağıya daldı, keskin ve yumuşak bir ısılıkla boynuma yapıştı. Acı ve hazzın zonklamasıyla boşaldım, hevesle şarkı söyledim ve Auguste içime girip hafifçe yudumlarken, salıverilmenin gücü içime işlerken kendimi ona bir düğüm gibi sıktım.

Gevşediğimde ve uzuvlarım gevşediğinde, bir süre benimle dinlendi, dişlerinin açtığı küçük yaraları yalayarak yatıştırdı. Sonra yataktan aşağıya doğru kayıyor, göğüslerimi öpüyor, diliyle göbek deliğime dokunuyor ve neşeli bir gülümsemeyle kalçalarımın arasına yerleşiyordu.

Çocuksu ifadesine güldüm ve eğilip hassas seksime sokulduğunda iç çektim. Dili dışarı fırladı ve serbest bırakılmamı dudaklarının üzerinde okşarken nefesimi tuttum, göz kapakları çırpınarak kapandı, kasıtlı nefesler ağzındaki lezzetimi tattı. Ellerimi saçlarının üzerinde gezdirdim. Bu sabah kahvaltı için zamanım olmayacağı konusunda beni uyarmıştı. Yumuşak bir yalama daha yaptığında damarlarımda dolaşan hafif artçı şoklarla rahatlardım. Uzun ve keyifli bir sabah geçirecektim.

Auguste onaylarcasına mırıldandı ve sonra gözlerini tekrar açtı, bakışları benimkilerle buluştu. "İhtiyacım olan şey buydu," dedi ve hemen ziyafetine başlamadan önce.

BÖLÜM 2

GECE YARISI MARİFETİ

Cairo nefesimi kesti, sıcaklığın ve telaşın içinde ve tüm küçük Londra'dan çok uzakta, çok farklı ve güzel ama bir o kadar da tanıdık yeni bir yerin ayrıntıları. Tezgahlarda müşterilere mallarını bağırarak satan satıcılar, bir odanın çevresinde sabırla bekleyen sessiz çalışanlar, panjurları açılmış ve içeriden seslenen evler.

Ama bu dünya altın ve kahverenginin tonlarındaydı, daha parlak renkler ışıltılı mücevherler gibi yerleştirilmişti ve gökyüzü kenarlarda açık mavi ve güneşle buluştuğu yerde parlak beyazdı. Sokaklarda yanından geçtiğimiz müzik yeni notalardan ve tonlardan oluşuyordu. Ve *yemekler*. Tanrım, yemekler. Hiç bu kadar çok yeni malzemeyle, *taze malzemeyle* tanışmamıştım ve baharatlar dilimde sıcak bir şekilde yanan yabancı bir kelime dağarcığıydı.

Tüm bunlar bana dünyanın başka neler sunabileceğini merak ettirdi. Daha ne kadar yer keşfedebilirdim? Ama henüz Mısır'ı yeterince tanımamıştım. Vardıktan sonra Amon'un evine bile gitmemiştik, bunun yerine önce Kahire'de bir hafta geçirmeye karar vermiştik.

Ve yeni keşiflerden heyecan duyan tek kişi kesinlikle ben değildim.

"Şunu bir kokla," dedi Auguste son birkaç dakika içinde onuncu kez, kurutulmuş tohuma benzeyen bir kepçeyi burnuma tutarken gözleri baş döndürücü bir mavi tonundaydı.

Mısır'ın canavarlarına gece hizmeti sunan tılsımlarla korunan küçük ve gizli bir avlu olan gece yarısı pazarının ortasında durduk. Kafesli pencerelerin altında asılı süslü cam fenerler, kalabalık alanı altın, yeşil, pembe ve mavinin güzel tonlarına bürüyordu.

Ezra ve ben Auguste'ün avuçlarını koklamak için öne doğru eğildik ve burnum güçlü ve neredeyse buruk koku karşısında hafifçe kırıştı.

"Kakule," dedi Auguste, burnuna götürüp tekrar derin bir nefes aldıktan sonra vampirimize sevgiyle bakıp koklamak için eğilen Jonathon'la paylaşmak için döndü. "Aşırı güçlü olabilir ama doğru kullanıldığında dilde harika bir sıcaklık yaratır. Çikolatayla mükemmel gider," diye ekledi bana gülümseyerek.

Ezra kulağıma, "Saatlerce bununla uğraşacak," diye fısıldadı ve ben de başımı sallayarak sadece bu tezgâhta bulunan düzinelerce baharat torbasına göz gezdirdim.

"Bundan faydalanacağız," diye hatırlattım Ezra'ya, yanımda işgal ettiği görünüşte boş alana bakarak. "Uslu duruyorsun, değil mi?"

Ezra gülerek, "Burada beni görebilen sadece Amon değil," dedi. "Hafif parmaklarımı kendime saklayacağım, söz veriyorum."

Yolculuk sırasında yanağında uzamış olan sakal bıyıklarını bulana kadar eğildim, usulca öptüm ve Amon ile Booker pazarın diğer tarafından bana el sallarken gülümsedim.

"Çağırılıyorum," dedim, Auguste başka bir baharata uzanmadan önce kolunu sıkarak.

"Amon'u buraya gönder. Her şeye aşına değilim," dedi Auguste, bana hızlı ve dalgın bir gülümseme sunarak.

Jonathon Ezra'ya yumuşak bir sesle, "Onu buraya getir," dedi.

Ezra kabul edince dudaklarımı büzdüm ama belime doladığı kolunun sıcaklığına yaslandım. Beylerim korumacıydı ve Rooksgrave'deki olaylardan beri yalnız bırakılmamam gerektiği gözden kaçmamıştı. Ama bana karşı gösterdikleri dikkati birbirlerine karşı da gösteriyorlardı ve bu da gururumu okşuyordu.

Ezra ve ben kalabalığın arasından ilerliyorduk, Ezra'nın elleri belimdeydi ve kimseye çarpmamak için vücudum arkamdaydı. Canavarların çoğunun görünüşü insana yakındı, sadece birkaç sıra dışı göz ve arada bir boynuz ya da kuyruk vardı. Amon'un beklediği açık kapının yakınında, altı kollu devasa bir adam önümden geçti ve adımlarımda bir an durakladım, sırtına ve kollarının kafa karıştırıcı birleşimine baktım.

"Aval aval bakmak yok, unuttun mu?" Ezra fısıldadı.

Ağzımı kapattım ve başımı sallayarak Amon'a doğru ilerledim. "Bu adil değil, istediğin kadar aval aval bakabilirsin ve onlar farkına bile varmazlar," dedim. Ezra eteklerimin arasından beni çimdikledi ve bir protesto ciyaklamasıyla Amon'un kollarına vardım. Amon'un arkasında, mücevher tonlarında kumaşlardan ve parlak beyaz nevresimlerden oluşan devasa rulolar duvarın her boşluğuna yaslanmıştı. Booker ayrılmış kırmızı bir perdenin yanında duruyordu ve üç güzel genç kadın beni bekliyordu. Her biri bir kucak dolusu giysiyle onun karşısındaydı.

Amon koluma girerek, "Senin için birkaç kıyafet sipariş etme cüretini gösterdim," dedi. "Buranın iklimi İngiliz modasına pek uymuyor, özellikle de kadın bedenini kemikli tuzaklara bağlamak söz konusu olduğunda."

Konu korseler hakkındaki görüşlerimize geldiğinde Amon ve ben mükemmel bir uyum içindeydik. Ayak parmaklarımın ucuna kadar uzandım ve Amon'un başı eğildi, dudaklarımla yumuşak bir öpücükte buluşurken gözleri sıcacıktı. Bize canavarlara hizmet veren eski ve güzel bir otelin en üst katında yer ayırtmıştı ve belli ki bir sfenksin kalmasına çok sevinmişti. Bu sabah birlikte yaptığımız çok yavaş banyodan bahsetmiyorum bile. Ruh hali şimdiden sonsuz derecede iyileşmişti.

"Teşekkür ederim aşkım," dedim, dolgun dudaklarından bir öpücük daha kopararak. "Auguste baharatlar konusunda yardımını istiyor."

Amon başını salladı ve omzumun üzerinden Ezra'ya baktı. "Dükkân sahibi bana bu akşam sadece onların hizmetlerinden yararlanabileceğimizi söyledi ama -"

"Ben kapıyı korurum," dedi Ezra kolayca. "Book da kızıma eşlik edecek."

Amon gülümsedi ve bana döndü. "İstedığınız değişiklikleri isteyin. Sizi memnun edecek başka kumaşlar seçin. Bunlar sadece hoşunuza gidebileceğini düşündüğüm örneklerdi."

Kadınların kollarındaki yığınların hayatımda hiç sahip olmadığım kadar büyük bir giysi koleksiyonu gibi göründüğünü göz önünde bulundurursak, eklemelerin gerekli olacağından emin değildim ama muhtemelen Amon'u mutlu edeceklerdi.

"Anlamsız olmak için elimden geleni yapacağım," diye söz verdim ve Amon ayrılmadan önce bana bir sırtış attı.

Vücutlarını çaprazlama saran tatlı, zengin kumaşlarla örtülü genç kadınlara döndüm, koyu renk gözleri bana sıcak bir şekilde bakıyordu. Arkalarında Booker sabırlı bir gülümsemeyle bekliyordu.

"Nereden başlayacağız?" Ben sordum.

UZUN AYNANIN ÖNÜNDE İKİ BÜKLÜM OLDUM, AYNANIN ŞİPİRTİSİNE GÜLÜMSEDİM. Bacaklarımdaki kumaş. Pantolon!! Amon bana bir çift bol, rahat, şal keten pantolon seçmişti. *Yasadışı* ve aynı zamanda harika havadar hissettiriyorlardı. Tüm giysiler öyleydi. İhtiyacım olandan fazlasını seçtiğini bilmeme rağmen, verdiğim ciddiyetsizlik sözünü kolayca tutmuştum.

Parmağımı giydiğim bluzun derin yakasının üzerinde gezdirdim, öne doğru eğildim ve gömlek açılıp soluk tenimi ortaya çıkarırken gözlerimin açılmasına izin verdim. Saçlarımdaki ve omuzlarımdaki etrafına sarılabileceğim, derin yakayı kapatacak ve giysiyi güzelleştirecek hafif bir kumaş vardı.

Yine mütevazıydım, ama yalnız kaldığımızda böyle bir kıyafetle uzanırken beylerimin gözlerindeki bakışı hayal etmek için kendime izin verdim.

Sanki çağrılmış gibi perde hışırdadı ve Booker'ın yüzü belirdi, gözleri beni hemen içine çekti.

"Güzel," dedi.

Başımın üzerindeki renkli fener Booker'ın beyaz mermerini soluk bir gökkuşağına çevirdi ve bana katılması için yer açmak üzere geri çekildim.

"Denenecek başka bir şey var mı?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. "Şimdi dikiş dikiyorlar." Bu da pedalların, tekerleklerin ve mırıldanan dikiş makinelerinin ani tıkırtısını açıklıyordu.

Perdeyi kenara itti ve odaya adım attı. Kıyafetleri değişen tek kişi ben değildim. Kahire'de Booker artık kâhyamız ya da uşağımız değildi ve şu anda Ezra'nın yedek kıyafetlerinden bazılarını giyiyordu. İri gövdesiyle soyunma odasını doldurmuş, fenerin etrafından dolanarak beni duvara yaklaştırmıştı. "Bağcıkların nerede?" diye sordu.

Sırıttım ve ona pantolonumun bağlandığı kalçamın yan tarafını gösterdim. "Malikanede giydiğimden çok daha basit."

Kalın parmakları uzandı, kalçamdaki sarkan uçlarla oynadı, hayalet mavisini gözleri kumaştan benim bakışlarıma kayd. "Dayanaksız," dedi.

Nefesim kesildi ve gözlerim büyüdü, dudaklarımın kenarları seğirdi.

Perde arkasından tekrar kapanmıştı. Yalnızdık, gerçi pek de özel sayılmazdı, sadece terzilerin gürültüsü konuşmamızı gizliyordu.

"Aslında yalnız değiliz," diye fısıldadım ama çoktan eğilmeye başlamıştım. Toplum içinde olmak geçmişte benim için pek engel teşkil etmemişti, ancak burada, dışarıda pazar devam ederken bu küçük odada farklı hissediyordum.

Booker gri damarlı tek bir kaşını kaldırdı. "Sessiz ol." Sonra parmakları kumaşın bağlarını hafifçe çekerek gevşetti ve kumaşın kıvrımlarının kenara düşerek sağ kalçamı sıcak havaya maruz bırakmasına neden oldu.

Pantolonun diğ er yarısı hâlâ kapalıydı ama Booker'ın ihtiyacı olan her şey vardı, soğ uk taş parmakları uyluğ umun iç kısmından yukarıya, seksimin kıvrımına ve dikiş ine doğ ru okşuyordu. Bir kez olsun hazırlıksızdım ama dokunuş u o muhteş em, g üç lü parmaklarıyla mükemmel bir y u m u ş a k l ı k t a y d ı ve uzun sürmeyecekti. K ü ç ü k bir takdir sesi çıkardım ve Booker durdu, bana gülümseyerek nefesimi toplamamı bekledi.

"Sessiz ol," diye
hatırlattı. "Öp beni,"
diye önerdim.

Booker hevesle kabul etti, sert, dolgun dudakları benimkileri kavradı ve bir zevk iç çekiş i daha yuttu. Serbest kalan kolunu sırtıma dolayarak beni daha da yakın tuttu, iki parmağıyla cinsel organımın dudaklarını okşayıp ayırdı. Öpücüğü aç ve nazikti, ağ zımla ziyafet çekiyordu, bedenim sıcak duvarla onun serin figürü arasında sıkış mış tı. Dokunma hızını onun belirlemesine izin verdim, kollarını okşadım ve kendimi ona sardım, uyarılma karnımda sabırla ısı oluşturdu.

Ben kayganlaştıkça kolu sıkılaştı, nefesimi kesecek kadar sertti. Bana karşı çok dikkatliydi, benim sevgili taş adamım. Ve bu özen olmadan da bana zarar verebileceğini bilsem de, onun sakın kontrolünü çözmenin bir yolunu bulmak istiyordum. Birini biliyordum.

Booker'ın alt dudağını ısırdım, öpücüğü diş lerimin arasına sıkış tırdım ve bir zevk homurtusu aldım. Booker'ın gözleri aç ıldı ve benimkilerle buluş tu, bakış larımdaki meydan okumayı anladı ve hemen karş ılık vererek iki parmağını içime soktu. Nefes nefese kaldım, onu serbest bıraktım, sadece onu daha yakına çekmek için yüzümü boğ azına gömdüm ve sonra taş kasını ısırdım. Daha fazla direnç gösterdi ama ısırığ ımın altında büyülü etinin yavaş ça gevş eddiğ ini hissettim. Booker bana karşı gerginleş ti, ben parmak uç larımda kıvranırken baş parmağı hevesle klitorisime sürtünüyordu.

Ç enemi sıktım, ısırıklarımı boğ azına gömdüm ve titreyiş ine, hatta dizlerinin benim için bük ü lüş ü ne hayret ettim.

"*Esther*," diye nefes nefese kaldı.

Aynı anda nefes nefese birbirimizden uzaklaştık ve sonra Booker sol kalçamdan ikinci kravatı çekti. Pantolon açılıp yere düştü ve beni belden aşağısı çıplak bıraktı. Elimi uzatıp Booker'ın ellerini uzaklaştırdım ve ödünç aldığı pantolonu kendim yırtarak açtım. Aleti hevesle kalktı, fenerin ışığında pırıl pırıl parlıyordu, çıkıntı yapıp karnıma sürtünüyordu.

Onu kavramaya çalıştım ama ellerimi büyük bir yumrukla kavradı ve başımın üzerine kaldırdı. Ona sııttım, göğüslerimi öne doğru eğdim ve başını sallamadan önce bir anlığına gözlerini yakaladım.

"Sessiz ol," dedi. Sonra kolunu kıçıma doladı ve beni ayaklarımdan kaldırarak sikinin üzerine çekti.

Dünyanın en ilahi şekilde düzenlenmiş siki tarafından kazığa oturtulmuş genç bir kadından ne kadar sessiz olması beklenebilirse o kadar sessizdim. Nefes nefese kaldım, inledim ve Booker içime küçük ölçülerde nazıkçe sokarken yarım düzine ağlamaklı rahatlama çığlığı yuttum.

Beni duvara sabitledi, tamamen onunla dolduğumda ellerimi serbest bıraktı ve kollarını etrafıma sardı, kalçaları güzel ve akıcı bir hareketle yuvarlandı, tabanındaki oyulmuş bukleler klitorisime sürtündü.

"Elimde olsa seni hep sikimde tutardım," diye tısladı Booker kulağıma, bir kez kabaca sarsıldı. Ağlayışımı yanağına gömdüm ve sonra yüzünü ellerimle kavrayarak ağzını kendime çektim, dudaklarına doğru sızlandım.

"İkinizin sevişeceğini bilmeliydim."

Perdenin aralığından ciyakladım ama ses tanıdıktı. Ezra, gözetlemeye geldim tabii ki.

"Çabuk ol, küçük arılar elbiselerini bitirmek üzereler, *puisin*," dedi.

Sonra kırmızı perde tekrar kapandı ve Booker mırıldanarak beni kararlı ve sabit bir tempoyla duvara yapıştırdı. Etlerimiz tokatlandı ve

Bedenim duvara çarptı ve ağızımı tekrar Booker'ın boğazına yapıştırarak hırlamasını ve hızlanmasını sağladım.

Ezra'nın beni cesaretlendirmesine gerek yoktu. Zaten uçurumun kenarına çok yaklaştım ama Booker'ın bedeninin benimkine hızla çarpmasıyla kendimi bıraktım, göğsü göğüslerime çarptı, titreyerek onun pompalayan uzunluğuna tutunurken çıkardığım çığlık taş boğazında boğuldu.

Booker homurdandı ve yavaşladı, ben kollarına yığılana kadar zevkimi uzattı. Yavaşça çekildi ve beni pürüzsüz, karo zemine, omuzlarım ve topuklarım duvara yaslanacak şekilde indirdi. Serbest kalmanın verdiği uyuşuklukla gözlerimi kııptım ve kendimi hâlâ dik duran parlak bir taş sikle karşı karşıya buldum.

"Temizle beni," dedi Booker.

Bakışlarım onunkilerle buluşmak için yukarı sıçradı, dudaklarımı ısılatırken gülümsemesinde ender rastlanan anlayışlı bir gülümseme buldum.

"Dilimle mi?" Öne doğru eğilip ucunu yalayarak, kendi keskin tadımı düşünerek sordum.

Booker'ın gözleri kısıldı. Aslında ne istediğini ikimiz de biliyorduk. Ama başıyla onayladı ve ben de onu ağızımın içine çekmeden, sanki bir lolipopmuş gibi davranarak yalamaya başladım.

"Em beni Esther," diye homurdandı Booker, dudaklarımı hafifçe dürterek.

Kendi sırtışımla savaştım, onun yüksek figürüne baktım ve ağızımı onun etrafına sardım, yumuşakça emdim, dişlerimle sıyırmamaya dikkat ettim. Ters ters baktı ve kalçalarını daha derine yuvarladı, okşayarak arzuladığı sert hissi bulmaya çalıştı.

"Esther," diye homurdandı.

"Mmm?" Artık temiz olduğı için onu hevesle emdim. Dilimin üzerinde serin ve pürüzsüzdü, büyüktü ama rahatsız edici değildi. Boğazıma doğru ilerlerken ağızımı sulandırdı.

"Esther, ısıır."

Sırıttım ve dişlerim sert etini sıyırırken Booker inledi. Isırdım ve Booker'ın başı geriye düştü. Şimdi gürültülü olan oydu. Bu beni daha da heveslendirdi. Öne doğru daldım, onu derinlere çektim ve sikiinin tabanını dişlerimin arasına sıkıştırıp yavaşça aşağıya doğru sürükledim. Ucuna ulaştığımda titredi, bana doğru yığılmamak için ellerini duvara dayadı. Kıpırdamadan durup ona baktım, o da kapüşonlu gözlerle bana baktı ve yavaşça geri iterek boğazımın arkasına hafifçe dokundu.

Auguste gibi Booker da bir insan gibi boşalmadı ama siki ağzımda kalınlaştı ve titreyip inerken dilime doğru zıpladı, kollarının arasında öne doğru eğildi ve başını duvara yasladı. Ağzımdan kurtuldu ve ben de geriye düştüm, nefes nefese kaldım ve zaferle ona baktım.

Ve zevkimizin ardından, aniden küçük kapalı alanımızın dışından gelen yankılanan sessizliği duydum.

Artık dikiş makinesi yok.

"Eğer ikinizin de işi bittiyse, dükkânı amacına geri döndürebiliriz."

Ben kızardım ve Booker ofladı, beni yerden kaldırdı ve pantolonumu giymeme yardım ettikten sonra kendini geri çekti. Ben perdeye uzanırken öne doğru eğildi, eğilip kızarmış alnıma bir öpücük kondururken büyük ve soğuk bir eliyle omzumu kavradı.

Ona gülümsedim ve sonra perdeyi kenara ittim, diğer sevgililerimi yüzlerinde eğlenen ifadelerle beklerken buldum. Tanrıya şükür Amon bile.

"Kötü kız," dedi Jonathon sevgiyle.

"Benim hatamdı," dedi Booker omuz silkerek. "Çok fazla güzel elbise vardı. Dokunmam gerekiyordu."

Amon'a yaklaşırken yanaklarım kızarmıştı, kısa bir süre etrafıma bakındıktan sonra dükkânın gerçekten de bize ait olduğunu fark ettim.

"Benim için seçtiğin her şeye bayıldım," dedim.

"Ve hepsini giydiğini görmek için sabırsızlanıyoruz, *mon coeur*," dedi Auguste.

Amon'un dudakları kıpırdadı. "Ellerimizi senden uzak tutmakta Booker kadar zorlanacağımızı tahmin ediyorum."

İçimi çektim ve rahatlardım, Booker'ın eline uzandım ve kolumu Amon'unkine doladım.

Amon, "Belki bir dahaki sefere pazardan eve dönene kadar bekleriz," diye ekledi.

Ezra kuşkuyla, "Belki de," diye yankılandı.

"Hepiniz aynı şeyi yapardınız," diye mırıldandı Booker.

Bir kahkaha attım ve Amon'u kendi kahkahalarından birini atarken yakaladım. "Haklı tabii," diye fısıldadı Amon, o güzel bakır bakışlarıyla beni süzerken. "Sana kim karşı koyabilir ki yıldızım?"

BÖLÜM 3

NİL'DEKİ TİMSAHLAR

Yavaşça aşağı inen vapurun küpeştesine yaslandım.

Nil'in kıyısında yüzen dikenli timsahları seyrediyordum. Yüksek güneş, başımdaki geniş kenarlı şapkaya vuruyor, esen rüzgâr saçlarımın tellerini gözlerimin üzerinde dalgalandırıyor. Yanımda kimseden bir iz olmamasına rağmen yumuşak bir fırça dokunuşu omurgamı okşadı.

Bornozumun ince ipeği arasından kıllı bir öpücük süzülürken gülümsedim.

"Bu halleriyle o kadar da tehlikeli görünmüyorlar," dedim, hâlâ bu sabah yolculuklarımıza eşlik etmeyi seçmiş gibi görünen timsah üçlüsünü izlerken.

Ezra homurdanarak yanımda belirdi, kolu belime dolandı ve beni kendine çekti. Onunla küpeştenin arasına girdim, sıcaklığı ve sırtımdaki genişliği şimdiden rahatlatıcı ve tanıdıktı. Amon'un vapurun sahibi olup olmadığından emin değildim ama evine giderken vapurda yalnızdık ve Amon'un kuyruğu bileğime dolandığında ya da Ezra kısa süreliğine gözden kaybolduğunda çalışanların hiçbirisi gözünü bile kırpmadı.

"Beni yüzmekten vazgeçirecek kadar tehlikeli görünüyorlar," dedi.

Bunun üzerine sııttım. "Amon sana bir yüzme havuzu olduğunu söyledi mi? Küvetten bahsettiğini sanmıştım ama içinde yüzebileceğimizi söyledi." Amon'un evinden ne bekleyeceğimi hâlâ bilmiyordum ve o da bu konuda ağzını sıkı tutmaktan hınzırca bir zevk alıyordu.

"Benim de gelmeme izin vermesine hâlâ şaşıyorum," diye fısıldadı Ezra.

Kollarında iki büklüm oldum, karşımda duran sert ve yakışıklı yüzüne bir kez daha hayret ettim. Şapkam yüzünü g lgeliyordu ama güneş saçlarının uçlarına vuruyor, kızıl tonları altın rengine boyuyordu.

Ezra, "Şaşırdım ama minnettarım," diye düzeltti.

Eğildim, dudaklarına yapıştım, sırtarak öpüşürken elleri kıcımlı avuçladı, bornozumu avuçlarının arasına aldı ve  nden açılmasını sağladı.

"Hiç şaşırmadım," dedim. "Senin için ondan vazgeçmeyeceğim gibi, onun için de senden vazgeçmem. Hepinize sahip olmalıyım."

Ezra eğildi, beni korkuluklara sıkıştırdı ve kalçalarımın arasında kendine uygun bir yer buldu, bakışları aşağıya inip beni bornozumun altında çırılçıplak bulunduğunda ısındı.

"Açgözlü puisin," diye mırıldandı, boğazında büyüyen arzusunun sert bir kenarı vardı.

"Diğerleri nerede?" Sesim soluğum kesilerek sordum.

"Uyanmak, yıkanmak, kahvaltıyı hazırlamak," dedi Ezra, saçlarımı boynumdan geriye doğru iterek ve oraya öpücükler kondurmak için eğilerek.

İçimi çektim ve ona daha fazla tenimi sunarak eğildim, o sırada daha sert bir esinti teknenin kenarını yalayarak şapkamın kenarını yakaladı ve nehre taşıdı. Gıcırdadım, döndüm ve Ezra çekildi, ikimiz de hasır şapkamın dönmesini ve rahatsız edilmemiş bir timsahın sırtına nazikçe inmesini izledik.

"Gel, daha çok erken. Kahvaltıdan önce vaktimiz var," dedi Ezra, beni parmaklıklardan çekerek.

I İ� ÇEKTİ,	ÇALIŞAN	BENİM	ELLER ARACILIĞIYLA
EZRA'NIN	İPEKSI	SA�,	OLARAK ONUN

Aynı şekilde ipeksi dili de cinsel organımda geziniyordu. Hava sıcaktı ve o benimle oynadıkça tenim daha da ısınıyordu. Uzanmıştım

Ezra güneşlenme güvertesinin cilalı zemininde diz çöktüğü yerde bir görünüp bir kaybolurken, bacaklarım şezlongun kenarlarından sarkıyordu.

"Dalga geçmeyi bırak," diye yalvardım, ama aslında Ezra'nın amımı yavaşça ve derinlemesine öpmesi hoşuma gidiyordu, sanki bedenim onun sevgilisiymiş gibi, parlak seksim onun şefkatli muamelesine karşılık veriyordu.

Mırıldandı ve beni görmezden geldi, tenimi kemirdi, klitorisime burnunu soktu. Ürperdim ve sırtışıma omzuma sıkıştırdım. Bornozum altımdaki hasırın üzerine serilmişti ama her yerim bu şekilde gökyüzüne açıktı, teknenin personelinin sabahımıza müdahale ettiğine dair hiçbir iz yoktu.

Kalın bir parmak içime girdiğinde inledim, pompaladım ve dokunuşu kovalamak için kalçalarımı yukarı çektim.

"Hazırsın, puisin," diye homurdandı Ezra, sıırıslıklam olmuş göbeğim onun dokunuşunu emerken.

"Lütfen, Ezra," diye nefes nefese kaldım, kendimi tek parmak üzerinde beceriyordum, bunun neredeyse yeterli olmadığını biliyordum. "Beni boşalt!"

Ezra titreyen kalçalarımın arasında yeniden belirdi ama sıırıttığı ben değildim. "Ne düşünüyorsun? Bitirmeyi hak ediyor mu?" diye sordu.

Dokunuşunu geri çektiğinde inleyerek iki büklüm oldum. Sevgililerimin yukarıdaki güverteden bizi izlediğini fark ettiğimde nefesim kesildi, gözlerim büyüdü. Auguste ve Dr. Underwood küpeşteye yaslanmış, eğlenerek sıırıtıyorlardı. Booker onların yanında duruyordu, gömleğinin düğmeleri kısmen açıktı ve geniş göğsünün sert hatlarını ortaya çıkarıyordu. Amon en sondaydı, gözleri kısık ama dudakları kıvrıktı.

"Yüzünü bize dönsün," dedi Amon.

Ezra güldü ve tekrar gözden kayboldu. Ciyaklayarak şezlongun kollarına tutundum ve hasır gıcırdayıp sürüklenirken bacaklarımı içeri çektim ve üst güverteye doğru döndüm. Bacaklar döşeme tahtalarına çarptı ve sonra sıcak, nasırlı eller baldırlarımı tekrar aşağıya ve yanlara çekti.

Güldüm, koltuğumda rahatladım ve seyircilerime sıırıttım.

Beyefendilerim için tekrar sahnede ydim. Sabahıma başlamak için dileyebileceğim kadar güzel bir yoldu.

Ezra bacaklarımı kaldırıp kucağına yerleştirdi ve sikiinin başı aıklığııı pene kadar beni şezlongdan aşağı çekti.

"Yavaşça," dedi Booker, ben onun nazik baskısı karşısında inlerken.

"Evet, bize iyi bir gösteri yap MacKenna," diye seslendi Auguste, ben kıkırdarken bana sıritarak.

"Mmm, eğer sen o güzel memelerle oynamazsan, ben oynarım," diye dalga geçti Ezra.

Güldüm ve o daha derine bastırđıka ses bir iniltiye dönüştü. şezlongun st kısmına uzandım ve Ezra'nın sakalı göğsümü gıdıkladıktan sonra meme ucunu dudaklarının arasına alırken i çektim.

Daha nazik zevklerin saldırısı karşısında gözlerimi açık tutmak bir mücadeleydi ama aynı zamanda üstümdeki yüzlerde büyüyen açlığı izlemek de bir keyifti. Amon'un uzun kuyruğu yerde çırpınıyor, parmakları parmaklığın etrafında kenetleniyordu. Auguste'n gözleri karardı ve kendi kahvaltımı yaptıktan sonra ona da kendi kahvaltısını sunmaya karar verdim. Jonathon açık bir merakla beni izliyor, Ezra beni açıp doldururken sabit bir şekilde amıma bakıyordu.

Ve Booker, benim güzel taş sevgilim, kendi rahatlamasına yardımcı oldu, pantolonunu açtı ve bana geniş horozunun etrafındaki soluk elini sundu.

Nefesim kesildi, onları seyrediyordum, gözleri için geriniyor, hazırlanıyor ve kıvrılıyor, Ezra'nın sikine biniyorlardı. Meme ucumu şişene ve neredeyse acıyana kadar emdi ve hemen diğeriyle değiştirdi. Haykırdım, dudaklarının gücü zaten çırpınan amğıma bir ecstasy şimşeği fırlattı.

abucak boşaldım ve bir inilti korusu duyuldu, benden yeni kahkahalar yükseldi.

"ok güzel," diye homurdandı Jonathon, gözleri yeşil yeşil parlayarak.

"Durma," diye mırıldandım Ezra'ya, bir elimi aşağı uzatıp terk edilmiş gğsmle oynadım, sıktım ve Auguste'n dudaklarını yalamasına ve Booker'ın homurdanmasına neden oldum.

"Beni bilirsin, puisin. Duramayacak kadar bencilim," diyerek güldü Ezra ve dizlerinin üzerinde yükselip kalçalarını yukarı çekerek daha da

Beni kabaca becerirken diğerlerine daha müstehcen bir görüntü veriyordu.

"Ve beni tekrar boşaltmanı istemeyecek kadar bencilim," dedim sırtarak.

Ezra ofladı, kalçaları ıslak bir şekilde bana çarptı. "Her zaman."

"Daha sert," diye homurdandı Amon. "O amcığı güzel ve kırmızı görmek istiyorum." İnledim ve Ezra itaat etti.

KAHVALTI GECIKTI VE ÖĞLE YEMEĞİNE KARIŞTI AMA BEYEFENDİLERİM ve ben yemeğin sonunda daha az tatmin olmadık.

Kızarmış ve baharatlı patatesten son bir ısırık aldım, Amon izlerken nazlı nazlı dudaklarımı yaladım. Diğerlerinden sonra beni doyurmuştu, her zaman sonuncu olmaya kararlıydı, ama eğer sfenksimi tanıyorsam, benimle ilgilendiğine göre şimdi bana tekrar sahip olmak için aynı derecede istekli olacağını biliyordum.

Reddetmem de pek mümkün değildi.

Bu düşüncem, kapıda kibarca duran genç bir adamın, bir personelin ortaya çıkmasıyla kesildi. Alçak sesle Arapça konuşarak Amon'un dikkatini başka yöne çekti ve Amon kasılırken benim de gözlerim büyüdü.

"Ne oldu?"

"Tekneye bir misafirimiz var," dedi Amon, masadan kalkarken bana sarıldı, diğerleri de hızla kalktı.

"Misafir mi?" Ben de yankıladım.

"Bir misafir tekneye nasıl varır?" Ezra sordu.

"Bu durumda yüzdü," dedi Amon, benden uzaklaşıp giysisiyle oynayarak ve saçlarını geriye tarayarak.

Gözlerim açıldı ve Amon'un *telaşını* izlerken Auguste ile şaşkın bir bakış paylaştık.

Amon elimi tutup hepimize bakarak, "Size tavsiyem, gözlerinizi döşeme tahtalarından ayırmayın," dedi. "Açıklardım ama... onu bekletemeyiz."

Şaşırdım, kendime baktım, bornozumla dönmüştüm ama Amon görünüşü konusunda bilinçliyse benim de giyinmek için koşmam gerekirdi. Ama beni çekiştirerek yemek odasından çıkardı ve teknenin kenarındaki yürüme yolundan Ezra'nın beni becerdiği güverteye geri götürdü.

Dönüp diğerlerine baktım ama şaşkınlığımın yüzlerine yansıdığını gördüm, ta ki Amon'un talimatıyla bakışları teker teker düşene kadar.

Ama her zaman kendi iyiliğim için fazla meraklı olmuşumdur ve güverteye ulaştığımızda bizi bekleyen küçük bir grupla karşılaştığımızda gözlerim yere düşmedi. İki güzel kadın vardı, belleri açık, ince ve yapışkan etekler giymişlerdi ve iki yanlarında birer erkek vardı. Ama bir erkek değil, tabii ki değil. Bu toplulukta olmaz.

"Sebek," dedi Amon, alçak sesle eğilerek ve benim şaşkınlığımı fark etmedi.

Sebek kocaman, geniş, parlak ve kaslıydı, kahverengi derisi yeşil renkte parlıyordu, bizim geçişimizle dalgalanan nehirden farklı değildi. Ve Sebek bir timsah kafasına sahipti, kocaman ve beyaz parıldayan düzinelerce keskin dişiyle sırtıyordu. Neredeyse iki boynuz şeklinde, dibinde kırmızı bir küre bulunan uzun altın bir taç takıyordu ve kalçaları, kadınlarınkı gibi ona yapışan zarif beyaz ketenlerle örtülüydü. Islak beyaz keten.

O devasa, hayvani sırtıştan alçak bir kıkırdama geldi ve Amon ayağa kalktı, sonunda bana baktı ve beni bakarken buldu. Hafifçe soldu, ama doğruldu ve kanatları çıktı, yüz hatları hafifçe kürklendi, sfenks formunun her zaman göstermeyi tercih ettiğinden daha fazlası ortaya çıktı.

Sonunda gözümü kırptım ve bakışlarımı indirdim.

"Amon, dostum," diye selamladı timsah adam Sebek. Bir timsah adam canavarı mı vardı? Bunu hiç hayal etmemiştim.

"Bizi onurlandırdınız," dedi Amon, öne çıkmam için beni serbest bırakarak. Sebek ve Amon saygılı bir kucaklaşmayla birbirlerinin kollarını kavradılar ve ben karşı koyamayarak gözlerimin yeniden büyüdüğünü fark ettim.

"Gelişinizi hissettim ve kendimi partinizi merak ederken buldum," diye açıkladı Sebek, kesik gözleriyle beni yine bakarken buldu. "Merak benim en sevdiğim hoşgörüdür."

Amon'un kanatları kırıştı ama omzunun üzerinden bana nazık bir gülümseme göndererek güven verdi.

"Eşimi ve yoldaşlarımızı tanıtmama izin verin," dedi Amon, ailemizin eğlenceli ve havasız bir versiyonuydu bu, ama ona gülümsedim ve bana bir kolunu uzatırken öne doğru bir adım attım. "Yıldızım, Esther Reed."

Sebek bana doğru eğilirken Amon'un eli benimkini sıkıca kavradı. Reverans yapmaya çalıştım ve Sebek kıkırdayarak ayağa kalktı ve arkasından gizli bir sürprizi ortaya çıkardı.

"Oh! Şapkam!" Dedim, gülerek. "Üzerine düşen sen değildin, değil mi?"

Bu muhtemelen sorabileceğim en aptalca soruydu ama Sebek sadece daha rahat bir kahkaha attı.

Sebek, "Ben değil ama çocuklarımdan biri," dedi.

"Sebek timsahların tanrısıdır, yıldızım," dedi Amon usulca, nazıkçe.

Ancak şefkatli ses tonu, duyurunun beni neredeyse devirmesini engelleyemedi. Sadece şok, bir dizi soruyu yüksek sesle söylememi engelledi.

Sadece canavarlar değil, *tanrılar* da mı? En güçlü adamların vücutlarına ve timsahların kafalarına sahip tanrılar mı? Genç kadınların şapkalarını nehirden kim çıkardı?!

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, sonunda gözlerimi Sebek'in kaslı, pullu boğazına diktim ve uzun pençeli parmaklarından gelen eli kabul ettim.

Ben kendime gelmeye çalışırken Amon diğerlerini tanıştırdı, hasır şapkam ellerimde gevşekçe duruyordu. Sebek benim diğer

Ama hoşuma giden sıcak ve dostane bir sesi vardı ve bu ses beni sakinleştirdi.

"Ve bak dostum," diye devam etti Sebek, kendimi toparlayıp Amon'un yanına eğildiğimde, kollarımı beline dolayıp alnıma yumuşak bir öpücük kondurduğunda. "Seni hızlıca evine götürdüm."

Sebek geri çekilirken Amon ofladı ve sfenksimin nefesi önümüzdeki manzara karşısında kesildi. Tekne suyun üzerinde rahatça ilerliyordu ama hızda herhangi bir değişiklik fark etmemiştim. Amon'un evine ertesi sabaha kadar varamayacaktık. Yine de manzaradan emindim.

Parlak altın bir saray ufukta, teknenin sağında ve hâlâ oldukça uzakta bekliyordu ama hızla büyüyordu. Gördüğüm manzara ve *büyüklüğü* karşısında ağzım açık kaldı ve Amon yanımda gururla şişindi.

"Geri dönmene sevindim Amon," dedi Sebek.

Başımı kaldırıp Amon'un yüzüne baktım, güneş yüzünün kenarlarındaki kürkün arasından parıldıyordu ve gözleri sanki içten içe ateşle yanıyormuş gibi parlıyordu.

"Evde olmak güzel," dedi Amon. Bana ve omzunun üzerinden diğerlerine baktı, gülümsemesi büyüdü. "Hepinizle birlikte dönmek güzel. Benim ailem."

BÖLÜM 4

YURT İÇİ GÜNLER

Bacaklarımı tekmelerken bol ipek pantolonumun şıpırtısını dinledim, Şaşırtıcı derecede modern mutfağın yüksek tezgahında oturuyordu. Oda büyük ve havadardı, genellikle Amon'un güler yüzlü personeliyle doluydu ama yemek yapmak istediğinde odayı her zaman Auguste'e verirlerdi. Vampirimden korktuklarından mı yoksa onun yemeklerine özellikle saygı duyduklarından mı emin değildim.

Akşam olmuştu ve Auguste akşam yemeği için yeni bir tarif denemeye kararlı bir şekilde birlikte uyuduğumuz uykudan uyanmıştı. Amon, Birsha ile ilgili olarak diğer canavarlarla konuşmak için bugünlük ayrılmıştı ve Ezra ile Booker'ı da yanında götürmüştü. Yakında döneceklerdi ama bu süre zarfında Amon'un sarayında tek başıma dolaşma düşüncesi beni bunaltıyordu. Yerleşeli iki haftadan biraz fazla olmuştu ama ben hâlâ kendimi uçsuz bucaksız odalarda ve sonsuz gibi görünen koridorlarda kaybolurken buluyordum.

Mutfak zemin kattaydı ve sebze, tahıl ve baharatlarla dolu bir çiftçi bahçesinin bulunduğu, duvarlarla çevrili bir avluya açılıyordu. Auguste'ün deneyleri, açık pencerelerden usulca içeri süzülen toprak ve büyüme esintisiyle güzelce harmanlanıyordu.

"Jonathon'u gördün mü?" Elinde dumanı tüten bir kaşıkla bana yaklaşan Auguste'e sordum. İtaatkâr bir tavırla ağzımı açtım ve baharatlar dilimin üzerinde parıldarken mırıldandım. O da kendi tadına baktı, diliyle narin bir dokunuş yaptı.

Çünkü yemek yemeyi tercih ettiği tek şey bendim ve düşünürken gözleri odada dolaşıyordu.

"Asitliğe ihtiyacı var," diye mırıldandı sorumu yanıtlamadan önce, "Hayır, laboratuvarına gittiğinden beri yok. Bu sen öğle yemeğini yemeden önceydi, değil mi? Unutmuş olmalı."

"Geldiğimizden beri çok fazla çalışıyor," dedim kaşlarımı çatarak.

Auguste ocakta fokurdayan tencerelere dönmeden önce bana gülümsedi. "İşini seviyor. Seni ya da beni sevdiği kadar değil, mon coeur, ama onu uzaklaştırmak çok zor." Auguste kıpırdandı, ben de sırtına baktım, yumuşak beyaz pamuğun altında kasları kıpırdıyordu. "Yine de haklısın. Onu yemeğe götürmeyi ihmal etmemeliyiz."

Bu öneri karşısında neşelendim. "Gidip onu avlayacağım."

Auguste'ün dudakları kıvrıldı ve beni bu rotaya göndermek isteyip istemediğini merak ettim.

Tezgâhtan inip Auguste'ün yanına koştum ve yanağına bir öpücük kondurduktan sonra aceleyle mutfaktan çıktım. Jonathon'un laboratuvarları yeraltında, Amon'un bana söz verdiği yüzme havuzunun yakınındaydı. Havuz Rooksgrave'in mağarasından daha parlak ve gösterişliydi, altın ve mavi fayanslar parlak suda parlıyordu ama yine de Wraith'le karşılaşmamdan sonra derin sudan biraz çekinerek beylerimi bana katılmaya zorladım.

Sarayın koridorları geniş ve aydınlıktı, bana Amon'un Yıldız Malikânesi'ni hatırlatıyor, ayak seslerimin fayanslar üzerindeki yumuşak şaklamalarını yankılıyordu. Jonathon'ın laboratuvarına yaklaştığımda, kendi yoğun çalışması kulaklarıma doldu; cam çınlamaları, su fokurdamaları, kâğıt üzerindeki kalem çizikleri. Kapının girişinde durup manzarayı inceledim. Geldiğimizden bu yana geçen kısa sürede Jonathon odayı benim için Magadalena'nın ofisi kadar gizemli bir alana dönüştürmüştü, ancak kullandığı ıvır zıvır ve aletlerin doğası kesinlikle daha moderndi.

Oda hem ampuller hem de kandillerle aydınlanıyordu ve kalabalık olmasına rağmen düzenli ve tertipli olduğu belliydi. Jonathon masanın önünde kambur oturuyordu.

Ben, bir tabureye oturmuş, cihazlarından birine bakıyordum. Gömleğinin kolları kıvrılmıştı ve sol tarafta bir sıra boş çay bardağı vardı.

Jonathon başını kaldırmadan, "Yaklaşırsan dikkatimi dağıtamazsın," dedi.

Bu hem bir davet hem de bir meydan okumaydı. İkisini de kabul ettim, yakın mesafeyi geçtim ve Jonathon'ın sırtına yaslandım. Kıkırdadı ve ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim, defterine sadece karalamaları çözme şansım olmadığını bilecek kadar uzun süre baktım. Kollarım ortasına dolandı, ellerim kucağında uygun bir dinlenme yeri buldu.

"Neyin peşindesiniz Bayan Reed?" diye sordu, sesi hafifçe alçalmış, zarif elleri kadranlarla oynuyordu.

"Seni akşam yemeği için tekrar yukarı çekmeye çalışıyorum," diye cevap verdim, pantolonunun üzerinden kasıklarının avu layarak.

Jonathon hafifçe homurdandı ama doğru düzgün cevap veremeyecek kadar odaklanmıştı. İnce kumaşı yavaşça incelemekle yetindim, onu okşarken nasıl gerildiğini ve kasıldığını bilimsel olarak inceledim. Doğrulduğunda savaşı kolayca kazandığımı düşündüm ama daha fazla not almak için sadece sağa doğru döndü.

"Ne üzerinde çalışıyorsun?" şimdi bir elimle boynunu iyice kavramış, diğer elimle de taşaklarını tutup masaj yapıyordum.

Jonathon bana yaslandı, burnum ensesine gömüldü.

"Bir canavar koleksiyonundan alınan kan örnekleri üzerinde çalışıyorum. Elimde yirmiden fazla örnek var, ancak dört örnekten oluşan bir model keşfediyor gibiyim."

"Dört ne?" Ellerimde daha da kalınlaşıyor, beni daha da rahatlatmak için göğsüme yaslanıyordu.

"Henüz emin değilim. Dört tepki. Sanki..." Jonathon derin bir i  çekti ve kalçaları dokunuşuma doğru kalktı. "Biliyor musun... Sanırım ihtiya ım olabilir

."

Pantolonunun bağıını çözmek için kendime yardım ettim ve Jonathon homurdandı, mürekkep lekeli elleri kumaşı yoldan çekmeye yardım etti. Teni avuçlarımda sıcak ve yumuşaktı, ucunda küçük bir uyarılma boncuğu hazırdu. Kollarıma doğru sarkarken sırtışıımı omuzlarına saklayarak onu yavaşça okşadım.

"Teşekkür ederim sevgilim," diye soluk soluğa fısıldadı.

"Bana tepkilerinden bahset."

"Benim-? Ben-uhn-" Ben onu okşarken kalçaları tekrar kasıldı. "Kendimi oldukça ateşli ve gergin hissediyorum."

Kıkırdadım. Görevim tamamlanmıştı. "Bilimsel tepkilerinizi kastetmiştim aslında."

"Oh. Ohhh, Esther, ben-" Jonathon boğazını temizledi ve beni rahatlatmak için kalçalarını öne doğru kaydıldı. "Bu bir dizi test. Görünüşe göre biyolojik benzerlikler var..." Ben parmaklarımla sikinin başının etrafında dönüp dururken o da durdu. Köküne kadar okşadığımda ani bir nefes çekti. "Bazı canavar türleri arasındaki benzerlikler. Bunları çeşitli fae türlerinde bulmayı bekliyordum, ama iblisler ve o-ohh-orklar gibi beklenmedik yerlerde de buldum," diye başardı, şimdi sıkı kavrayışında kendini beceriyordu.

"Bu ilginç, o zaman?"

"Eğer- kahretsin, kahretsin, çok yaklaştım ve yapmamayı tercih ederim-"

Tutuşumu gevşettim, taşaklarıyla oynamaya ve tabanını okşamaya geri döndüm.

Jonathon içini çekti. "Bazı canavarlar arasında daha derin biyolojik kökler olduğu anlamına geliyorsa ilginç. Eğer succubi, vampir ve lamia ortak genlere sahip olabilirlerse."

Auguste'ün canavarlar arasındaki gurur ve hiyerarşiyi nasıl tarif ettiğini düşündüm. "Bunun hakkında ne düşünecekler?"

Jonathon bir kahkaha attı, uzanıp elimi avucunun içine aldı ve okşamamı hızlandırdı. "Bundan emin değilim. Bazıları muhtemelen sorun çıkaracaktır ve bunun nelere yol açabileceğini henüz bilmiyorum. Ama canavarlar iki kat daha

batıl inançlı ve saf insanlar olarak efsanelere inanıyoruz. Ben bilimi tercih ederim çünkü dürüsttür. Çoğu zaman."

Boğazını öptüm ve o da iç çekerek elimin arkasını sıvazladı.

"Senin için sabırsızlanıyor. Bu gece seninle uygun bir zaman geçireceğim, ama şimdi izin verir misin-"

İşime koyuldum, tecrübeli ellerim sıkıp okşarken, büküp çekerken Jonathon'ın nefesi kesiliyordu. Benim için tatlı tatlı inledi, daha fazla öpücük için boğazını sunmak üzere başını yana eğdi. Tüm beyefendilerim övgüleri konusunda cömertti, hatta bu övgüler sadece serbest kalmaya doğru koşan düzensiz nefesleri olsa bile ve Jonathon'ın zevk sırasındaki sesinde harika bir kırılma vardı.

Sikini kavradığımda seğirdi ve zıpladı, salıverilmesi hızla yaklaşıyordu ve iki parmağımı kesesinden aşağı doğru kıvrarak sıkıca kenetlenmiş yanaklarının arasına soktum ve deliğine bastırdım. Jonathon böğürdü ve kollarımın arasında kamburlaştı. Boğazını ısırdım, sanki Auguste'ün ısırmasına yardım ediyordum gibi onu yerinde tuttum. Kucağımda titredi ve kasıldı, yapışkan sıcaklık ellerimin üzerinden taşarak tezgâha sıçradı.

"Kahretsin! Örnekler," diye soluk soluğa bağırdı Jonathon, ama kendini benim elime bırakmaktan vazgeçmedi ve kelimeler uzun ve tatmin edici bir notaya dönüştü.

"Özür dilerim," dedim gülmemek için kendimi zor tutarak.

"Sorun değil," diye homurdandı, sesi kalınlaşmıştı. "Çoğunlukla onlarla işim bitti."

Kelimeler kısalıyor, sertleşiyor ve Jonathon'ın vücudu kollarımda esniyordu.

"Onu dışarı bırakalı ne kadar oldu?" Kendimi onun sırtından çözerek sordum.

Bay Tanner, Jonathon'ın dudaklarının arasından, "Çok uzun," diye ısırıldı. Sırıttım ve canavarıma yer açmak için geri çekildim.

Jonathon ve Bay Tanner genellikle dönüşümlerini izlememden hoşlanmazlardı ama şimdi çok sabırsızdılar. Bu çirkin bir işti ve çıkardıkları sesler rahatlama ve rahatsızlığın eşit parçalarıydı. Gözlerimi dikip

Kasların bükülmesini ve kemiklerin patlamasını olabildiğince uzun süre izledim, ta ki kendimi sempati içinde yüzümü buruşturup yere bakarken bulana kadar.

"Eteklerini kaldır, kızım," diye homurdandı Bay Tanner.

Bana söyleneni yaptım, düzensiz iç çekişleri duyduğumda gülümsedim. Lambalar, muhteşem canavarımı duvarların her yönüne devasa gölgeler düşürüyor, devasa şeklini şişeler, kitaplar ve raflarla karıştırıyor, onu tüm dehşeti ve güzelliğiyle tavana kadar yansıtıyordu. Tekrar başımı kaldırdım ve şimdi açıkta duran seksime sabitlenmiş canlı yeşil bakışlara baktım.

"İşte iyi bir kız," diye selamladı Bay Tanner.

Jonathon'ın dört adım atması gerekirken onun bir adım atması yetti ve sonra ayaklarımdan kaldırıldım, kaba eller kalçalarımın dolandı. Sırtım duvara çarpıp nefesim kesilene kadar kısa bir süre çığlık attım.

"Üzgünüm," dedi Bay Tanner.

"Olma!" Yüzüne uzandım, onu kendi hibesiyle yerinde tuttum ve ona gülümsedim. Gözleri hâlâ bakışlarımdan çekiniyordu ama nazik emrimle başını eğdi ve öpücüklerim için eğildi. "Seni özledim," dedim usulca.

Gözlerini kısarak homurdandı ve sonra dizlerimi yukarı kaldırarak beni duvara yasladı. "Bu biraz zor olacak."

"Sert severim," dedim, kirli geniş yanaklarını okşayarak.

Kumaş yırtıldı ve kalın bir et parçası ıslak bir şekilde amıma çarptı, sıcak başı harika bir basınçla klitorisime çarptı. Ben inledim ve Bay Tanner kıkırdadı, birkaç vuruş için bana karşı sallandı, istekli uyarılmamı takdir ederek mırıldandı. Ama Jonathon'la her zaman yaptıkları gibi benimle oynamadı ve sikinin başı kısa süre içinde açıklığıma doğru bastırmaya başladı. O ittikçe nefesim kesildi, vücudum direniyordu. Ne kadar istekli ve heyecanlı olsam da Bay Tanner her zaman çaba sarf ederdi ve genellikle sikinden önce parmaklarıyla iyice gerilirdim.

"Sakin ol," dedi, kayalık sesinin izin verdiği kadar tatlı bir sesle.

Ağır bir şekilde nefes verdim ve o da içeri girerken inledi. Vücudum bu saldırı karşısında gerilmek istedi ama kendimi gevşemeye ikna ettim ve Bay Tanner ilerleyişinde nazik ve sabırlıydı.

"İşte benim güzel kızım. Benim güzel küçük amcığım. Canavarına çok iyi uyuyorsun. Şimdi bizi sık."

Bu övgü karşısında kıkırdadım ve ben sıktıkça Bay Tanner'ın başı içten bir iniltiyle geriye düştü. İçimde harikaydı. Gerginlikten dolayı sıcak, ağırlı ve doluydu ama aynı zamanda çok dikkatli ve yavaştı.

"Güzel kaygan delik." Bay Tanner daha derine itti. "Mükemmel sıkı horoz kılıfı."

İğrenç sözleri ve kalçalarının hızlı, keskin hareketleri karşısında inledim. Sağ eli gerildi ve başparmağı klitorisime bastırdı, daire çizmiyordu, sadece kanımın kulaklarıma hücum etmesine ve gözlerimin kafamın içinde yuvarlanmasına neden olan keskin bir zevk nabızı sağlıyordu.

Daha sonra beni biraz aşağı çekerek, daha sert tekmeleyerek, hareketleri uzun ve istikrarlı olana kadar, her saniye daha da derinleşene kadar beni daha hızlı çalıştırdı. Hiçbir uyarıda bulunmadan boşaldım ve içimi doldurdu, içime vuruşunun donuk patlaması, damarlarımdan akan zengin zevk dalgasıyla tezat oluşturuyordu.

Duvar artık arkamda değildi ve Bay Tanner'ın kolları bana sarılmıştı. Yine onun oyuncağıydım, beni her zaman kıvranmaya ve kızarmaya iten bir tehdit ve vaat. Beni boyuna yukarı aşağı savurdu, orgazmımdan sonra amım artık onun için hazırды. Homurtuları kulağımda sert ve tatmin ediciydi, bedenimi nefessiz bırakacak kadar sıkı kavırıyordu.

"Seni seviyorum," diye soludum, ellerim onu zar zor saran yırtık beyaz gömleğin içinde yumruk olmuştu.

Bay Tanner güldü ama başı eğildi ve saçlarımı öptü, hala beni kılıfına sokmak için, o nabız gibi atan ve demir gibi sert aletini tatmin etmek için kullanıyordu. Artık gevşek olmak kolaydı ve dilsiz övgü niteliğindeki seslerle gürültülüydüm. Canavarım beni tuttuğu yere bıraktı, sıcak kalçalarına sertçe oturttu ve klitorisimdeki başparmağı aşırı hassas

Vücudum. Çığlık attım ve gerildim ve Bay Tanner içime döküldü, aynı anda hem kavuran hem de yatıştıran kalın kadifemsi bir salgı, kalçalarımın üzerinden ve karnına dökülmek üzere dışarı kaydı.

"Aferin kızıma, küçük aşkıma, tatlı amcığıma," diye soludu Bay Tanner, titreyerek beni göğsüne bastırdı, başımı çenesinin altına sıkıştırdı.

Kelimelerle tepeden tırnağa ısınmışım, paylaştığımız zevkten damlıyordum ve Bay Tanner nefesimizi tutarken beni orada tuttu.

"Yemeğe kal," dedim kollarımı omuzlarına dolayarak. "Çok fazla yiyeceğim ve tatlı olarak senin güzel amını yemek isteyecek. Bu gece," dedi Bay Tanner. Bütün bir yanağı kaplayacak kadar büyük bir eliyle kıcıımı okşadı ve kulağıma hırladı. "Ama yarın kahvaltıda seni yiyeceğim, ufaklık."

Güldüm. "Şey, sanırım. Herkes doyduğu sürece sorun yok."

BÖLÜM 5

TEHLİKELİ BİR DAVET

''

Pembeleşiyorsun."

Öğleden sonra sıcağında sersemlemiş bir halde gözlerimi kııptım ve güneşin gölgemi kenara çekecek kadar gökyüzünde ilerlediğini fark ettim. Booker'ın uzun boylu, geniş bedeni artık benim için parlayan ışığa karşı bir kalkandı ve elimi uzatıp yanağımın sıcaklığını hissederken ona gülümsedim.

Auguste'ün sesi arkamdan seslendi: "Onu alıp içeri taşımak için izniniz var."

Booker da ben de homurdandık ve batan güneş gözlerime vururken gözlerimi kısarak doğruldum. "Onların izni."

Booker, "Her zaman izninizi alıyorum," dedi.

Gülümsedim, başımı arkaya eğip onun gölgesine baktım ve sonra kollarımı yukarı kaldırdım. "Biliyorsun."

Booker daveti benden aldı, Auguste'ün önerdiği gibi yaptı ve beni kollarına alarak dokuma şezlongdan kaldırdı. Hiçbir Çey bir kıza, büyüü bir heykelin onu taÇıyabileceği kadar hafif hissettiremezdi.

"Diğerleri-?"

"Evde," dedi Booker, bizi balkon kapısına doğru çevirirken gülümsemesi benimkiyle birlikte kıvrıldı.

Aile süitine adım attığımızda gözlerimin alışması biraz zaman aldı. Ana alan, tüm grubumuzu ağırlamak için özenle düzenlenmiş, eklektik bir mobilya karışımına sahip geniş bir odaydı. Gülünç derecede büyük banyomuz ve gardırobumuz sağ tarafta, yatak odamızın yuvası ise sol taraftaydı. Amon yatak odasından içeri girerken Booker beni ayak parmaklarımin üzerine yatırdı.

Sfenks formundaydı, gururla ilerliyordu, beni görünce gözleri büyüdü. Ona doğru koştum, parmaklarımı omuzlarındaki kalın yeleye sokmak, onun sıcak ve zengin kokusunu, tüylü kanatlarındaki çölün kalıcı havasını içime çekmek için sabırsızlanıyordum ama ben yaklaşıırken o beyefendi formuna büründü. Gülümsemesi gerilene, gözlerinin kenarları kırışana ve kolları açılana kadar adımlarım yavaşladı.

Amon'un benim yanımdayken sfenks formuyla ilgili devam eden bir utangaçlığı olduğundan şüphelenmeye başlamıştım ve süitin kapıları açılıp Ezra Jonathon'u içeri sürükleyene kadar bunu sormak istiyordum.

"Yıldızım," diye mırıldandı Amon.

Kucağına kaydım ve kanatları artık saklanmış olsa bile çöl havası saçlarının tellerindeydi.

"Tekrar gitmen ne kadar sürer?" Yüzümü sıcak boğazına bastırarak sordum, kolları beni sıkıca sararken kaslarını öptüm.

Auguste diğerlerini, "Ahh iyi, onu bir molada yakaladınız," diye selamladı.

Jonathon, "Daha çok beni ölümüne korkutarak konsantrasyonumu ve numunelerimden birini bozdu," diye mırıldandı.

"Belki birkaç gün," diye mırıldandı Amon kulağımin dibine sokularak. Ona yaslandım ve o da kıkırdadı. "Ancak, bu sefer-"

"Haberlerimiz var!" Ezra açıkladı.

Amon homurdandı ve beni odaya doğru çevirdi, kolları göğsümün üzerinden geçti ve ellerim onu orada sıkmak için kalktı. Birsha'yı bulmanın ya da en azından her şeyi öğrenmenin aciliyetini anladığım kadar

Amon'un her seferinde sadece birkaç günlüğüne gidip dönmesinden bıkmıştım.

Ezra görüş alanına girip çıkıyordu. Bu son yolculukta Amon'a eşlik etmişti, ikisi birlikte çalışırken şaşırtıcı bir uyum yakalamışlardı. Ezra döndü, katılaştı ve Amon ile bana sırtıttı.

"Bu şerefe nail olmak ister misin?" diye sordu Amon.

Amon omuz silkti ve boğazını temizledi, ama bizim hınzır hırsız konuşmasına fırsat vermeden araya girdi.

"Bir parti için davet aldık," diye duyurdu Ezra, kalın göğsü şakacı bir gururla kabarmıştı.

"Parti mi?" Auguste gülerek sordu.

"Kontes Sofia Georgievna..." Ezra bir an için kaşlarını çatarak Amon'a baktı. "Çoktan unuttum bile."

Auguste sık sık bir kedi gibi kıvrıldığı yoğun koltuğundan kalktı ve Jonathon koltuğa oturarak vampir sevgilimize baktı. "Vologda'lı Sofia değil mi?"

"İşte bu!" Ezra söyledi.

Auguste, Amon ve bana doğru döndü, solgun gözleri irileşmişti. "Hayır." Amon'un kollarında kaskatı kesildim ama o nazik vuruşlarla beni yatıştırdı. "Korkarım öyle."

"Onu tanıyor musun?" Auguste'e sordum.

Auguste gözlerini kırptırdı, kaşları çatıldı. "Hayır... bu... onunla yıllar önce, yüzyıllar önce tanışma talihsizliğini yaşadım. O zamanlar yeni vampirleri onunla tanıştırmak yaygın bir uygulamaydı. Çoğumuz onun soyundan geliyoruz."

"Senin üzerinde etkisi mi var?" Amon sordu ve bu sefer etrafımda gerginleşme sırası ondaydı.

Auguste derin bir iç geçirdi ve sandalyeye geri çöktü. "Hayır, çok şükür."

"Kim o ve neden bizi partiye davet etti?" Amon'a bakmak için dönerek sordum.

"Sofia de Vologda kayıtlardaki en eski vampirlerden biridir. Cinayetle idam edilmek üzereyken kaçtı ve güzelliğinden gözleri kamaşan bir vampirle birlikte oldu. İkinci hayatının ilk yüz yılı içinde kayboldu ve bundan onun sorumlu olduğundan hiç şüphem yok. O gaddar, kindar, açgözlü, güçlü ve muhtemelen aklını kaçırmış biri," diye açıkladı Auguste. "Kısa bir süre için aktif olarak kendi soy ağacından olmayan tüm vampirleri ortadan kaldırmaya çalıştı. Söylentilere göre bu çabadan sıkılmış ama kadim nüfusu neredeyse yok etmiş."

"Ve o bir kontes mi?" Ben sordum.

Auguste elini sallayarak, "Bir Rus kontunu hipnotize ederek onu yanına almasını sağlamış," dedi. "Orada bir terör saltanatı kurdu. İşte o zaman benim türüm arasında kötü bir şöhrete sahip oldu. Ve o saçma unvanı benimsedi. Kimse onun gerçek adını bilmiyor."

Ezra'nın kaşları havaya kalktı. "Bunların hiçbirinden bahsetmemiştin," dedi Amon'a.

"Araştırmamızın ona ulaşmasını beklemiyordum," diye itiraf etti Amon. "Ama aradığımız bilgiye sahip olduğunu iddia ediyor."

Auguste'ün başı yavaşça sallandı. "Eğer onda varsa, bir başkasında da vardır, bir hevesle hepimizi öldürme ihtimali daha düşük olan birinde."

"Beni öldüremez," dedi Amon ve Auguste ona ters ters baktı. "Bana karşı harekete geçmeyecek. Güvendeyiz."

Amon'un kollarından kurtuldum ve duvara doğru geri adım atarak tüm beylerimi aynı anda görebildim.

"Bay Tanner güvende olacaktır," diye mırıldandı Jonathon. "İşimi bir kenara bırakıp size katılabilirim."

"Bu davet hepimiz için," dedi Amon. Auguste'ün kolları göğsünün üzerinde kavuşturulmuş, dudaklarından bir nefes çıkmıştı.

Ezra bana katılmak için hareket etti, omzunu omzuma dayadı. "Her birimizden ismimizle bahsediyor. Esther de dahil."

Ben doğruldum ve Auguste kaba bir kahkaha atarken Amon'un dudakları düzleşti.

"O zaman bu bir tuzak," dedi Auguste.

Amon elini sallayarak, "Bu onun güç gösterisi, başka bir şey değil," dedi. "Erişiminin kanıtı."

"Bu bir blöf mü?" diye sordum ve bütün gözler bana döndü. Ben de Amon'a baktım. "Blöf mü yapıyor?"

"Esther, gidemezsin. Güvenli olmaz," diye fısıldadı Auguste.

"Ben öyle olduğuna inanmıyorum. Etkili bir figür ve Birsha'nın çağdaşı," dedi Amon. Kaşlarını çatı ve Auguste'e başını salladı. "Yine de aynı fikirdeyim. Güvenli olmayacaktır ve bilgiyi elde etmemiz için başka fırsatlar da olabilir."

"Ama zaten aylar oldu," dedim ve Amon içini çekip başını salladı. "Ve bir şans daha yakalamamız aylar ya da daha uzun sürebilir ve bunun nereden geleceğini kim bilebilir."

"Esther," diye yalvardı Auguste.

Yanımda duran Ezra'nın elini sıktım, o da ben duvarı itip vampirime geçene kadar aynı şekilde karşılık verdi.

"Ve biliyorum ki ne olursa olsun, hangi tehlikeyle karşılaşırsak karşılaşalım, ne tür bir deli kontes vampirle karşılaşırsak karşılaşalım, hiçbiriniz bana bir şey olmasına izin vermeyeceksiniz," dedim.

Auguste inledi ve öne doğru eğilerek yüzünü karnıma bastırdı. Derin derin nefes alırken parmaklarımla saçlarını okşadım, kendini yatıştırmanın bir yolu olarak beni tattı.

Jonathon başını sallayarak, "Haklısınız," dedi. "Ben Bay Tanner olarak katılacağım. Hepimiz her anınızda yanınızda olacağız."

Ezra, "Ben görünmez kalacağım, bizi izleyenlere göz kulak olmak için daha iyi," diye teklif etti.

Amon başını bana doğru eğerek, "Tüm sfenks türünün olduğu gibi bizim de korumamız altındasın," dedi.

Auguste homurdandı ve bana ters ters bakarak geri çekildi. "Sana vampirler hakkında ders vereceğim -özellikle de Sofia hakkında- onunla kesinlikle göz göze gelmeyeceksin, mon coeur, söz mü?"

Dizlerimin üzerine çöktüm ve başımı salladığımda Auguste alnını alnıma bastırdı. "Söz veriyorum, aşkım."

"Bu bir macera olacak," dedi Booker ve ben de Auguste'ün dişlerinin tepki olarak gıcırdadığını duyduğumu sandım.

KENDİMİ YATAKTAKİ ADAMLARIMIN KUÇAĞINDAN KURTARDIM VE DINLENDİM. ve arkamdaki cesetleri sayıyordum. Biri eksikti. Uyumurken bile bunu anlayabiliyordum.

Auguste'ün başı dertteyse onu mutfakta bulacağımı, Jonathon huzursuzsa laboratuvarında olacağını biliyordum. Ezra'nın nereye gideceğini kim bilebilirdi ki, ama onu aramaya çıktığımda beni her zaman yakalar, genellikle büyük bir şaşkınlık çığlığı atar ve ben çığlık atarken yaramaz kahkahalar atardı. Ve tatlı Booker hiç dolaşmazdı.

Ama sfenksimi nerede bulacağımdan emin değildim. Krallığı güneş ışığıydı ve bu devasa saray, tüm bu mülk ve ülke Amon'un alanı gibi görünüyordu. Her yerde olabilirdi ve diğerlerinde olduğu gibi onun alışkanlıklarını henüz öğrenememiş olmak içimi burkuyordu.

Yataktan kalktım, parmak uçlarımda yatak odasından çıktım ve özenle döşenmiş zeminin üzerine yayılan ay ışığında durakladım. Dünya durgun ve sessizdi, Mısır'da gece vakti gündüzle çarpıcı bir tezat oluşturuyordu, gümüşten altına.

Koridora doğru dönmek üzereydim ki açık balkon kapısından gelen kanat hışırtısını, pençelerin fayans üzerindeki tıkırtısı izledi. Kapı aralığına yaklaşırken adımlarım yavaş ve sessizdi ve Amon'un gerindiğini görünce nefesim göğsümde sıkıştı. Tekrar yuvasına dönmüştü.

Sfenks formunda, vücudu öne doğru eğilmiş, uzun bacaklarını önüne uzatmış ve pençelerini açmıştı. Kanatları arkasına dönüktü, tüyleri kökünden ucuna kadar uzanıyordu ve güzel yüzü ay ışığına doğru eğilmiş, dudakları yavaş bir iç çekişle ayrılmıştı.

Rahatlama.

Benim nefes verişim onunkini yankıladı ve kaskatı kesildi, başı bana doğru seğirdi, vücudu gerildi.

"Sakin yer de ğiştirme," diye fısıldadım, odanın gölgesinden çıkıp balkonda ona katıldım.

Altın rengi bakışları ayın serin ışığında hâlâ parlıyordu; dünyanın geri kalanıyla sıcak ve ateşli bir tezat oluşturunuyordu. "Uyumuş olman gerekirdi."

Bir kaşımı kaldırdım. "Sen de öyle yapmalısın."

Balkona çıktığımda Amon kıpırdamadan duruyordu, fayanslar günün erken saatlerinde güneşin parıltısından dolayı hâlâ sıcaktı. Devasaydı, sfenks vücudu ve kanatları balkonun büyük bir kısmını kaplıyordu. Ucunda Amon'un mürekkep siyahı saçlarından bir tutam olan uzun bir kuyruk ipi ben yaklaşırken yere vuruyordu ama gözlerindeki bakış ihtiyatlıydı.

Omzunda dizlerimin üzerine çöktüm, bir kolumu sıcak ve kaba kürklü sırtında gezdirdim, tüyelerinin yumuşak kökleri tenimi gıdıklıyordu. Yüzümü yelesinin vahşi siyah saçlarına gömdüğümde Amon'un başı bana döndü.

Boğazını temizledi ve konuşmaya başladı. "Yapabilirim-"

"Bu halini benden saklamayı bırakabilirsin," dedim o sözünü bitiremeden. Kolumun altında sırtı gerildi, sesi aniden kesildi. Arkama yaslandım ve o kehribar gözleri üzerimde buldum. "Bunu saklıyordun, değil mi? Bu yüzden şimdi yatakta değil, dışarıdasın."

"Saklanmıyorum," diye homurdandı Amon, kanatları hışırdayarak.

Dizlerimin üzerinde doğruldum, onunla yüzleşmek için ayaklarımı sürüyerek patilerinin arasına girdim. Ellerim yüzünü kavradı ve Amon'un göz kapakları usulca sarktı, kocaman gövdesinden derin bir mırıltı yükseldi.

"Bir sfenks kendisine dokunulmasından hoşlanmaz mı?" Gülümsememi gizlemeye çalışarak sordum.

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun," diye güldü Amon, ellerimi yüzünden omuzlarına ve kollarına doğru indirirken.

"Görünmekten hoşlanmıyor musun?"

Amon'un gözleri kısa bir süre uzaklaştı ve sonra çenesi gururla kalktı. "Utanmıyorum, küçük yıldız."

"Güzel. Olmamalısın. Çok güzelsin," dedim ve bacaklarımı Amon'a dolayabilmek için geceliğimi kalçalarımın kadar sıyırmak zorunda kalana kadar yaklaştım.

Açıklamam karşısında gözlerini kırıştırdı, gözleri kısa bir süreliğine kucağıma kayd. "Ben... diğerlerinden farklıyım. Bu şekilde."

Homurdandım ve Amon'un bakışları tekrar parladı. Oh. Utanmıyordu. Amon'un gururu buna asla izin vermezdi ya da en azından bunu asla kabul etmezdi ama o... güvensiz miydi? Sfenksim mi?

"Amon, iki ayağı üzerinde dik duran erkekleri tercih ettiğimi düşündüğün için mi bu formda vakit geçirmekten kaçınıyorsun?" Gözlerini yakalamak için eğilerek sordum. "Jonathon ve Auguste'ün beni götürdüğü tiyatrodaki favori performanslarımdan tekrar bahsedeyim mi?"

Amon biraz da sert bir sesle, "Ben eğlence için yapılan bir gösteri değilim," dedi.

İçimi çektim ve kollarımı omuzlarına dolayarak ona doğru eğildim. Arkamda pençeleri hareket etti, daha yakınımnda dönerek beni yerinde tuttu.

"Tabii ki değilsin. Özür dilerim, dikkatsiz davrandım," diye mırıldandım. Amon tekrar mırıldandı ve kulağına öpmek için yanağını başıma dayadı. "Seni seçtim Amon, şeklin ne olursa olsun."

Mırıldandı, pençeleri geceliğime batıyordu. "Erkeğimin formunu korumaya alışkınım."

"Ama...?" Parmaklarımı kanatlarının dibindeki kabarık, narin tüylere doğru kaydırarak sordum.

Amon iç çekti ve tüyleri hışırdadı, kasları kavrayışımın altında değişti. "Ama bu... pantolon giymek gibi bir şey. Her zaman."

Sırtışıımı yelesine sakladım. "Bu özel deneyimi anlatamam ama korse içinde acı çekmiş bir kadın olarak esaretinize itiraz ediyorum."

Amon güldü. "Bir korsenin cildinde bıraktığı izleri gördüm. Aynı şey değil."

"Ama bu bir tür rahatsızlık," diye belirttim.

Amon hafifçe başını salladı. "Bazen tercih edilir. Ama her zaman değil." "Uzun bir y o l c u l u k t a n sonra evde değil," diye tahmin ettim, öpmek için uzandım

Amon'un çenesi.

Tekrar mırıldandı. "Gerçekten tedirgin değil misin?"

"Amon, bunu söylemem seni rahatsız etmiyorsa, ilgimi çekti. Sevgilimin henüz öğrenmediğim bir vücudu var." Amon'un yüz ifadesindeki değişimi izlerken ellerimin daha fazla dolaşmasına izin verdim. Hâlâ utangaçtı, bu da benim için heyecan verici olduğu kadar şefkatli ve tatlıydı.

"Bu beni rahatsız etmiyor," dedi Amon yavaşça, dudakları sonunda bir gülümsemeye dönüştü. "İlgisini çeken ilk kişi sen değilsin."

Kaş çatma sırası bendeydi ve Amon'un gülümsemesi büyüdü. "Beni kışkandırmaya mı çalışıyorsun?" diye sordum.

Güldü ve başını salladı. "Sadece diğer canavarlar. Bir insanın yapmasını beklemiyordum..."

"Yanılmışsın," dedim, Amon'un başı aşağı inerken sırtımı kamburlaştırarak. Dudakları yavaş bir okşayışla benimkilerle buluştu.

"Vampirin davetini konuşmalıyız," diye fısıldadı Amon. "Kancan hâlâ bu formda mı?" diye sordum.

Amon kıkırdadı. "Evet, yıldızım. Şimdi odaklan istersen. Sofia seni çok kışkanacak. Auguste seni almaya itiraz etmekte haklı."

Gözlerimi kırptım, sfenksimi baştan çıkarma görevimden uzaklaşmıştım. "Kışkandın mı?"

Amon boğazını temizledi ve başını salladı. "Genç ve güzel kadınlara karşı her zaman çok acımasız olmuştur. Ama hepimiz için bir davet var. Kalbimi fetheden kadını, Esther'i kışkanacak."

Daha dik oturdum, gözlerim kısıldı. "Öyle mi? Kendisi için mi istedi?"

Amon alay etti. "Benden bir şey istedi. Ondan değil. Ama sfenksler toplanmamalı."

Nefesim göğsümde sıkıştı ve kollarım Amon'a sıkıca sarıldı. "Hayır, onlar el üstünde tutulmalı," dedim.

Amon'un bakışları bakışlarımda yumuşadı ve bir sonraki öpücüğüne hazırdım, kucaklaşmaya teslim oldum, pençelerinin kalçalarıma nazıkçe dokunuşuna hayret ettim. Birkaç centilmenimden biri olan Amon'u topladığımı düşünenler olabilirdi. Ama bizim daha fazlası olduğumuzu bilmesi -ailemizin sadece sevgilileri olan bir kadın değil, birbirlerine benzersiz şekillerde değer veren bir kalpler yumağı olduğunu bilmesi- benim için çok şey ifade ediyordu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandım öpücüğün içine ve Amon karşılık olarak mırıldandı. "O tehlikeli olacak küçük yıldız," dedi Amon usulca.

"Ben de tehlikeli olabilirim aşkım," diye cevap verdim, gülümsemesini kendi gülümsememle yankılayarak. "O sadece sensiz acı çekmek zorunda kalacak."

Amon'un göğsüne sokuldum, kalın, gürleyen mırıltıları konuşmamızın uyandırdığı sinirleri yatıştırdı.

"Bir lütuf ya da ödül isteyecektir," dedi Amon, o kadar sessizdi ki kendi kendine konuşuyor, sesli düşünüyor olabileceğinden şüphelendim. "Sınırlarımızı düşünmeliyiz."

Tırnaklarımı omuzlarındaki yoğun kasların üzerinde gezdirdim, o hafifçe hırlarken ince kürk tabakası fısıldıyordu. Sınırlarımı zaten biliyordum ve bu sınırlar adamlarıma dokunabilecek, zarar verebilecek ya da onları rahatsız edebilecek her şeydi. Kötü kalpli vampir kontes, eğer dikkatli olmazsa bir kraliçe ve eşinin onlara karşı gelenlere ne yaptığını öğrenebilirdi.

BÖLÜM 6

ÇÖKMÜŞ PARTILER VE YASADIŞI PAZARLIKLAR

Dudaklarıma allık sürerken aynaya baktım ve dudaklarımın treni sabit tutmak ve reddettiğinde hafifçe küfretmek.

"Genelde böyle yaygara koparmazsın," dedi Ezra, arkamdaki şiltede oluşan derin çukur, dar yatak odası bölmesinde ona dair tek işaretti.

"Genelde yanımdakilerin dış görünüşümü umursamadığının farkındayım," dedim, bir elimi ışığı bana doğru eğmek için uzatırken diğer elimle dudaklarıma renk sürmeye devam ettim.

"Bu gece neden daha az doğru olsun ki?" Ezra sordu. "Sence Amon, Auguste ya da diğerleri katılmak bile istemedikleri bu partide ne giydiğini umursuyorlar mı?"

Bir nefes verdim, makyaj malzemelerini bir kenara bıraktım ve titreyen aynada kendimi incelemek için geri çekildim. Elbisemin düşük yakasına uzandım ve göğüslerimi dolgunlaştırdım. Kudüs'e varmak üzereydik ve bizi doğrudan kontesin evine götürmek için bekleyen bir araba olacaktı.

"Bu hiçbiriniz için değil. *Onun* için," diye açıkladım.

Ezra güldü. "Auguste sana çılgın bir vampirden bahsediyor ve sen de onu aileye katmak istediğine mi karar veriyorsun?"

Kapı sertçe vuruldu ve Booker kendini odaya bıraktı. "Biz hazırız."

"Bana hayran olmasını istemiyorum, nedenini anlamasını istiyorum..."

"Amon neden onu değil de seni seçti?" dedi Ezra, alaycı ses tonu yumuşayarak anlayışa dönüştürür.

"Bu zırh," dedim elbisemi ve yüzümü göstererek.

Ezra ve Booker açgözlülükle beni incelediler. Auguste'ün Londra'da benim için aldığı elbiselerden birini seçmiştim. Yakası çok düşük, eteğinin drapesi çok dar, kolları kısa ve şeffaf, rengi ise nar suyunun kristaldeki tonu gibi zengin ve koyu bir mordu. Skandal bir parti olacağı konusunda uyarıldığım bir parti için skandal bir elbiseydi. Beni aynı anda hem savunmasız hem de güçlü kılıyordu ama tehlikede olmadığımı biliyordum. Benimle birlikte olanlarla değil.

"Sana olan tutkumuzu bir elbiseyle haklı çıkarmak zorunda değilsin, *puisín*," diye mırıldandı Ezra, sırtışı nazikti.

Bir el salladım. "Öyle değil. Tam olarak değil. Güzellik genellikle bir kadının para birimidir. Kendininkini sergileyeceğinden hiç şüphem yok. Ben de benimkini sergileyeceğim. Ve eğer bu onun dikkatini benim geri kalanımdan uzaklaştırırsa, ilk başta benim güzel bir biblo olduğumu düşünürse, o zaman benim avantajıma olacak şekilde beni hafife alacaktır. Bunun yerine sahip olduğum gücü hemen görürse, o zaman bu da iyidir" dedim.

Ezra bana bir kez daha uzun uzun bakarak kendine yardım etti. "Çözmeye çalışmak başımı döndürüyor," diye itiraf etti. "*Sen de benim başımı döndürüyorsun.*"

Booker onaylarcasına homurdanırken sırttım. "Gel ve son rötuşlar için bana yardım et."

Ezra ve Booker itaatkâr bir şekilde ayağa kalkarak kompartımanın sağladığı küçük alanı geçtiler. Ezra'nın kaşları oynadı.

"Peki, geriye ne çimdiklemek ve boyamak kaldı?" diye sordu.

"Muss me," dedim gülümseyerek.

"Muss you?" Ezra tekrarlardı ama Booker'ın açıklamaya ihtiyacı yoktu.

Güçlü bir kol belimi sararak beni ayak parmaklarıma kadar çekti, göğüslerim elbisenin kolalı yakasına sertçe bastırdı. Mırıldandım

Booker'ın ağız benimkinin üzerine eğildi, özenle sürdüğüm ruju hevesle sürmeye başladı. Ezra güldü ve sonra nasırlı bir el saçlarımdaydı, sakalı açıkta kalan omzumu tırmalıyor, dişleri sıyırıyor ve dudakları emiyordu.

Auguste üçümüzü ayıran açık kapı aralığında boğazını temizlediğinde elbisem yamuk yumuktu, buklelerimden birkaçı dökülmüştü ve Booker benden daha fazla allık sürmüştü.

Ezra bana bakarken güldü. "Gerçekten de güzel bir biblo."

Ezra ve Booker beni görmek için kenara çekilirken Auguste gözleri parlayarak, "Şimdi gelmezsen Beyrut'a bizsiz gidersin," dedi. İçini çekti ve başını salladı. "Çok cazip. Seni patates çuvalına koyardım ama bir şey fark etmezdi. Gel, *mon coeur*."

İltifat için Auguste'ün boğazını ısırdım ve eli benimkinin etrafında gergin ve sıkıydı.

Tren koridorunda aceleyle ilerlerken Auguste, "Seni kendisi için mi arzulayacak, yoksa partinin geri kalanı da arzuladığında seni hor mu görecektir, karar veremiyorum," diye nefes aldı.

Amon, Jonathon'la birlikte vagonun çıkışında bekledi; Jonathon, Bay Tanner'ın dönüştüğünde sığabilmesi için kendisine çok büyük gelen bir takım elbise giymişti.

"Adamlarını gönderdi," diye mırıldandı Amon ona ulaştığımızda, gözleri istasyonun loş gölgelerini arıyordu. "Artık bizim için kaçış yok."

Ezra, Amon'un omzuna vurup aramızdan kayarak merdivenlerden aşağı hafifçe koşarken, "Parti öncesi korkunç sözler, dostum," diye alay etti. "Hadi, bedava bir akşam yemeğini kaçırmaya niyetim yok."

"Her zaman bizim hırsızımız," diye içini çekti Auguste ve birlikte gecenin serinliğine doğru indik.

NEFESİMİ TUTTUM, BAŞ DÖNDÜRÜCÜ, GENİŞ EVE BAKTIM, SOLGUN
yanan meşalelerle altın rengine boyanmış kireçtaşı.

"Burası onun evi mi?" Uzun merdivenleri birlikte çıkarken sordum. Üzerinden aylar geçmişti ama ben hâlâ böyle devasa sarayların misafiri, hatta sakini olmayı kafamda kuruyordum. Böyle bir yerin *personeli* olmayı hayal bile edemiyordum.

"Onun değil," diye fısıldadı Auguste. "Pek sayılmaz. Zengin erkekleri transa sokuyor, onların ve servetlerinin kanını emiyor ve sonra yoluna devam ediyor."

"Kudüs'te sadece on yıl kadar kaldı. Bir süre sonra tekrar gidecek," diyor Amon.

"Parazit gibi konuşuyor," dedi Bay Tanner, alçak sesle söylediği sözleri şehri inşa eden taş kadar yumuşak ve sarptı. Dış mahallelerdeydik, bu mülkün dışındaki mahalle geç saatte sessizdi.

"Zenginler ve güçlüler genellikle öyledir," diye mırıldandı Ezra ve duraklayarak ekledi: "Siz alınmayın."

Homurdandım ve Amon'un dudakları büzüldü ama itiraz etmedi, sadece elimi dirseğine dayadığı yerden sıktı. Neredeyse merdivenlerin tepesine varmıştık ve önümüzdeki bina bir mezar kadar sessizdi, yanan meşaleler ve parlayan pencereler tek yaşam belirtisiydi. Partideki tek konukların biz olup olmadığımızı sormak üzereydim ki ağır ön kapılar açıldı.

Müzik, kahkaha, kaos ve büyü, bir ses ve ani hareketlilik telaşıyla kapılardan dışarı döküldü ve Bay Tanner'ın sırtımdaki ağır eli olmasa neredeyse bir adım geriye düşecektim. Çünkü elbette canavarlar dünyasında hiçbir şey görüldüğü gibi değildi ve bu saray da durgun ve sessiz değildi; mahremiyet için büyülenmişti. Güzel, çıplak bir kadın, dönüşmüş bir kurt adam tarafından kovalanarak içerideki açık kapıdan hızla geçerken, bunun gerekliliğini anladım.

"Demek o tür bir parti," diye kıkırdadı Ezra.

"Sofia'lar genellikle öyledir," diye fısıldadı Auguste. O ve Amon beni çerçevelediler, diğerleri de arkamızı kolluyordu.

"Seni ne kadar tehlikeye karşı uyardığımızın bir önemi yok, yine de heyecanlı görünüyorsun," dedi Amon ve gözlerimi açık kapılardan ve bedenlerin -giyinmiş, soyunmuş ve aradaki her şeyin- girdap gibi dönen hareketliliğinden ayırdım.

-İçeride.

"Elimde değil," diye itiraf ettim, yanaklarım hafifçe kızarmıştı.

"Evde canın mı sıkıldı?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Kalçasına hafifçe vurdum ve dudakları seğirdi. "Sadece sen uzaktayken," dedim nazikçe.

Amon kıkırdadı ve gecenin çoktan kazanıldığını düşündüm çünkü kapıya doğru adım atarken omuzları gevşemişti, birbirinin aynısı ve heybetli iki soluk muhafız tarafından karşılandı.

"Sfenks," dediler hep bir ağızdan, kenara çekilmeden önce bir selam verdiler.

Amon'un çenesi yukarıdaydı, gözlerini ikiliye dikmiş onların saygısını izliyordu. Bir zamanlar onun fazla kibirli olduğunu düşünmüştüm ama o zamandan beri yumuşaklığını ve cömertliğini, ailemizin içinde rahat olduğunda paylaştığı açıklığı öğrenmiştim. Bu asalet *onun* zırhıydı ve çok güzeldi.

Birlikte içeri, inanılmaz derecede bereketli, çökmekte olan, erotik eve adım attığımızda, beylerimle savaşmak için burada olduğumu unuttum. Auguste'ün görmeye geldiğimiz kadından korktuğunu ve Amon'un ondan hoşlanmadığını unuttum ve bir anlığına ona *hayran oldum*. Sanki Rooksgrove'de, ateğin önünde, herkesin bir araya gelip kutlama yaptığı akşamalarda gibiydim ama burada kadınların da -aynı ölçüde korkunç ve güzel- erkekler kadar aktif, saldırgan ve güçlü olduğu hemen anlaşıyordu.

Sağımdaki devasa giriş odasında bir grup tüylü güzel, alçak, yuvarlak bir kanepede kıkırdıyor, önlerindeki minderde güreşen yağlı ve lezzetli kanatlı erkekleri izliyorlardı. Cinsiyeti belirsiz, altın boynuzlu ve siyah gözlü muhteşem bir varlık keman gibi bir şeyle asi bir melodi çalıyordu, vücudu sadece mücevherlerle süslüydü, bir toynaklı bacağı tabureye dayalıydı ve bir yalvaran bacaklarının arasında ziyafet çekiyordu.

Önümüzde, geniş, kiremitli bir bahçeye açılan kemerlerin arasından, devasa bir minotor bir platforma zincirlenmiş, narin bir genç kadın bir yarıştaymış gibi onun sikine biniyordu. Sonra az ötede başka bir platform olduğunu ve onun da bir yarışta *olduğunu* fark ettim. Ayak parmaklarımin ucunda yükseldim, hedefin kim olduğunu merak ediyordum.

"Amon! Sevgilim, gelmişsin!"

Kalın aksanlı, zengin kadınsı ses karşısında kaskatı kesildim.

Partideki eğlencenin heyecanıyla amacımı unutmuştum. Etrafımdaki erkeklerin kalbini fetheden büyüleyici ve büyüleyici bir güzel olmak istediğimi unutmuştum ve daha çok kendini canavarlar diyarına keyifle bırakan şaşkın ve meraklı bir *insan* kadına benzediğimi hemen anladım. İkisi de doğruydı ama *onun* önünde gardımı düşürmek istememiştım.

Topuklarımin üzerine çöktüm ve Sofia de Vologda'nın çıktığı soldaki karanlık salona döndüğümüzde Auguste'ün eli gergin ve sıkı bir şekilde benimkinin etrafındaydı.

Gölgelerin içinde bir fener gibiydi, altın sarısı, parlak ve güzeldi, mavi gözleri kar gibi solgun teninde mücevher gibi parlıyordu, sarı saçları parıldıyor ve omuzlarına dökülüyordu. Benim güzel ve skandal yaratan kırmızı elbisem, onun transparan elbisesinin yanında bir rahibe kıyafetine benziyordu. Her santimi açıktaydı, meme uçları yukarıdaydı ve saçlarının perdesini aralayarak incecik pembe ipeğin arasından görünüyordu, kalçalarının arasındaki gölgeli vadi aynı anda hem karanlık bir uyarı hem de bir davetti.

Onun karşısında kendimi aptal, genç ve insan gibi hissediyordum ve birdenbire bu kadının gözünü korkutmak için hiçbir şansım olmadığını ve Auguste'ün trenden inerken söylediği endişeli sözlerin aşık bir aşığın zihninden çıktığını fark ettim.

Ama sahip olduğun şey bu, diye hatırlattım kendime. *Onların sevgisi.*

"Değişmişsin," diye mırıldandı Sofia sfenksime doğru. Ufak tefekti ama Amon'dan ve hatta Bay Tanner'dan daha az güçlü bir varlık değildi.

Jonathon'un deneyeceği yeni bir fikir karşısında duyduğu spekülâtif heyecanın aynısı, merak dolu bir zevkle tarandı. Bay Tanner bundan nefret ederdi. O bir adamdı, numune değil. *Benim* adamım.

Sofia, Booker ya da Auguste'a zar zor baktı, gözleri onların üzerinden Ezra kadar görünmezmiş gibi geçti ve sonunda bakışlarını bana yöneltmeye tenezzül ettiğinde yeni bir role karar verdim.

Sofia beni içine çekerek, "Demek bu o," diye fısıldadı.

Elimi Auguste'ünkinden çektim -küçük bir başarı değil- ve kontese uzattım.

"Esther Reed," diye selamladım.

Sofia boş gözlerle elime baktı, soluk kaşları kalktı ve Amon boğazını temizledi. Çınlayan bir kahkaha attı ve sonra eli yıldırım gibi uzanıp bileğimi yakaladı ve burnuna götürdü. Auguste homurdanarak ileri atıldı ama ben hazırdım, ayak parmaklarına bastım. Sofia benden derin bir nefes aldı, tutuşu sert ve kırılmazdı ama acı verici değildi ve Auguste yanıma yerleşti, gergin ve saldırmaya hazırdı.

Sofia bileğimi bırakarak, "Fena değil," dedi. "Senin için kesinlikle uygun, Thibodeaux."

Auguste'ün parmakları benimkilere dolandı, belinden eğilirken başparmağı elimin arkasını okşadı. "Kontes."

"Yemek odası onun için güvenli olmalı," dedi Sofia, benden çoktan sıkılmıştı, kirpiklerinin boğucu bir yelpazesi ve ipeksi gülümsemesi yine Amon'u hedef alıyordu. "Ve sonra sen ve ben buraya gerçekten ne için geldiğini tartışabiliriz."

"Ne için burada olduğumuzu ve aradığımız bilgiyi paylaşmanız dışında hangi tartışmanın gerekli olduğunu biliyorsunuz," dedi Amon, hırıltılı bir sesle.

Sofia'nın kahkahası, arkamızdaki odadan gelen müzik kadar güzel bir şekilde havada çınılıyordu. "Amon, saçmalama. Her şeyin bir bedeli vardır." Yanımızdan geçip yan odaya girdi ve omzunun üzerinden seslendi. "Pazarlık yapmaya hazır olduğu anda beni bul."

Amon oflayıp puflayarak onu takip etmek için hamle yaptı, ben de avucumu karnına dayayarak durdum ve başımı hafifçe salladım. "Bırak bizimle oynasın," diye fısıldadım.

Amon kaşlarını çatı ama beni geçmedi. "Bu saçmalıkla işimin bitmesini tercih ederim," diye mırıldandı.

"Elbette, ama canı isteyene kadar işbirliği yapmayacaktır," dedim ve Amon'un eli benimkini kapadı, pençeleri hafifçe okşadı. "Ayrıca, gidip o avluda neler olup bittiğini tam olarak görmek istiyorum."

Amon'un dudakları kıpırdadı ve bana bakarken gözleri ısındı. "Tabii ki yaparsın."

"Bizim kötü kız," diye gürledi Bay Tanner arkamdan.

Birlikte hareket ettik ve partiyi dolduran canavarlar beyefendilerim için ayrıldılar.

Ezra kulağıma, "Planını değiştirmişsin," diye fısıldadı.

Mırıldandım. "Ben yaptım. Benim hakkımda çok az şey düşünmek istiyor. Benim için sorun değil." "Öğrenecek," dedi Booker.

Ona gülümsemek için döndüm ve omzunun üzerinden Kontes'in bizi izlediğini gördüm, tüm güzel yüz hatları soğuk bir incelemeye kaplanmıştı. Ona bir kez başımı salladım, ilk karşılaşmadaki zaferini onaylarcasına. Hesaplaşmamız gelecekti. Ama önce partinin tadını çıkaracaktım.

"GEÇ OLUYOR," DIYE FISILDADI AUGUSTE.

"Katılıyorum," dedi Bay Tanner.

Booker'ın kucağına kıvrılmış, son bir saattir dikkatle içtiğim bir kadeh baharatlı şarabı elimde tutuyordum.

Auguste, "Eğer daha fazla beklersek, partiye biraz fazla şey ifşa etmiş olacağım," diye devam etti.

Güneş ışığına dayanma yeteneği. Booker'ın kucağında doğrudum. Avlunun arka tarafındaki son derece rahat oturma alanında bir araya gelmiştik. Zevk "yarışlarını" izlemiş, vampirler için güzel çıplak donörlerin de dahil olduğu yemek ziyafetinden ziyafet çekmiştik, Auguste benden başka kimseye yardım etmemişti ve Ezra hariç tüm beylerimi benimle bir kez dans etmeye ikna etmiştim. Tahminime göre şafağa birkaç saat vardı ama Auguste haklıydı; kontesin bizden ne isteyeceğini henüz bilmiyorduk.

Avluda görüldüğünde, akşam yemeğine sürüklenmiştik. Güzel bir delikanlıyı yemeye geldiğinde, dans etmek için müzik notalarının peşine düşmüştük. Büyülenmiş bir dinleyiciye bir şarkı sunmak için geldiğinde, nefes almak için dışarı çıkmıştık.

Ve şimdi.

Gözümün ucuyla krem ve altın rengi bir ışık parlayınca gülümsedim.

"Bizim için zamanı gelmiş olabilir-" Auguste başladı. "Şşş, geliyor," diye nefes aldım.

Amon karşımda durmuş, bir sütuna yaslanmıştı ve kontesin yaklaştığının onun da farkında olduğundan emindim ama gözleri benden ayrılmıyordu, kor gibi parlıyordu, dudakları umut verici bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

Onu peşimize takmıştım.

"Umarım partiden keyif almışsınızdır," diye seslendi.

Onu hangi vampirin dönüştürdüğünü ve hâlâ hayatta olup olmadıklarını merak ediyordum. Bu ışıltılı yıldız kadını daha da güçlü bir canavara dönüştürdükleri için pişman olup olmadıklarını.

Amon hâlâ bana bakarak, "Beklediğimden de fazla," diye itiraf etti.

"Bak, sevgili sfenksim. Misafirperverliğim o kadar da kasvetli değil." Kadın ona doğru uzandı ama elleri Amon'un kenarlarında gezindi. Bu kadın ne kadar güçlü olursa olsun, Amon'un izni olmadan ona dokunmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Ve adam ona gözünü bile kırpmadı.

Amon bana gülümseyerek, "En sıkıcı yerleri bile eğlenceli kılan bir arkadaşlığım var," dedi.

Homurdandım. "Kabalaşma," diye cevap verdim ona. Sofia'nın dudakları büzüldü ve bana baktı.

"Ne istiyorsun, Sofia? Fiyatın nedir?" Amon, Sofia beni daha fazla fark edemedi sordu.

Sofia, Amon'un önüne geçerek görüşümü hafifçe engelledi. Ama ona dokunmayacağını biliyordum; o da buna izin vermezdi. Zaten onun ne istediğini bildiğimizden emindik.

Ve haklıydık.

"Her zaman olduğu gibi, sfenks. *Seni* istiyorum," diye mırıldandı Sofia beyefendime doğru. Bir elini onun zarif boyunda aşağı yukarı salladı. "Giydiğin bu aptal kostümü değil. *Gerçek halini*." Amon'un gözleri başının üstünden benimkilere dikilmişti, dikkati bir an bile başka yöne kaymadı. "Sırtımdaki kürkünün fırçasını bilmek istiyorum; her santimini hayranlıkla seyretmek, *sevişirken* nasıl hareket ettiğini öğrenmek istiyorum. Terinin kokusunu bilmek istiyorum ve serbest kalırken çıkardığın kükreme sesinin kulaklarımda yankılanmasını istiyorum."

Çok hoş bir konuşmaydı ve Amon'un gözleri gülümsemem karşısında kısıldı.

"Bir sorum var," dedim, Sofia'nın sfenksimi baştan çıkarma girişiminin ipeksi karmaşasını yarıp geçen parlak bir sesle.

Sertleşti, başını bana doğru çevirdi. "Birsha'yı *korumak* için pazarlık mı yapıyorsun?"

Sofia homurdandı ve yüzüme doğru döndü, cazibesi yüz hatlarını bıçak gibi kesiyordu, keskin bakışları benimkini delip geçti. "Birsha bir sahtekâr. O bir şovmen ve dolandırıcı. Benim için bir tehdit değil ve ne başarısından ne de yok oluşundan fayda sağlarım. İnsanların başına bela oluyor çünkü içten içe en az senin kadar değersiz olduğunu biliyor."

"Onu anlamaya başlayamazsın bile-" Auguste söze başladı ama ben elimi kaldırıncaya sustu ve Sofia, Auguste'un itaatkârlığına gözlerini devirerek güldü.

"*Pazarlık* yapıyorum çünkü bende senin istediğin bir şey var, sende de İstiyorum."

Booker'ın kucağında duran elini okşadım ve kolu kayarak beni serbest bıraktı. Ayağa kalktım ve kendime çenemi yüksek tutmam gerektiğini hatırlattım. Artık bir hizmetçi değildim. Etrafımı saran bu adamların, bu kontesin çok arzuladığı adamın ortağıydım.

"Amon'u becermenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorsun. Onun tutkusunun, arzusunun nesnesi olmak," dedim, söz konusu adama gülümseyerek, bakışları ağır, tatlı ve sabırlıydı. "Sana anlatabilirim. Ne kadar harika olduğunu, ne kadar güçlü ve mükemmel olduğunu, dokunuşunun ne kadar güçlü olduğunu, dünyada onun dokunuşundan, dilinden ve sikinden başka bir şey kalmadan önce kaç saat sürdüğünü ve daha fazlası için ne kadar çaresiz kalabileceğini, seni ne kadar zayıf bırakabileceğini anlatabilirim," dedim.

İleri doğru adım atarken Sofia'ya bakmadım ve Amon'a doğru ilerlerken omuzlarımız birbirine değdi. Ben yaklaşırken elleri kalçalarımı kavradı, pençeleri etime batacak kadar uzundu. Ona ulaşırken ellerim korkusuzdu, tereddüt etmedim, izin beklemedim. Çünkü Amon *benimdi*.

"Ya da sana gösterebilirim," dedim, başparmaklarımla Amon'un yanaklarını okşayarak etinin yumuşak süetini hissettim.

Sessizlik bizi yanıtladı ve kontes gözümün köşesinde gezinecek kadar yakındı, ama hareket etmedi.

"Şimdi bilgilerimizi almadan gideceğiz," dedim kolayca. "Sadece çok değerli ve Amon'a *asla* dokunamayacaksınız."

"Yoksa?" Sofia kulağıma fısıldayarak sordu, baştan çıkarılanların sesi nefeslerini tutmuş beni bekliyordu.

Amon beni göğsüne çekti ve ben de ona döndüm, yanağı saçlarıma sürtünüyordu. "Ya da bir performans sergileyebilirsin," dedim ve uzanıp parmaklarımı Amon'un bukleleri arasında gezdirdim. "Onun hissini asla bilemeyeceksin ama ben onun görüntüsünü, sesini paylaşacağım. Sen ve sevgili arkadaşların

Bu akşam bizi cömertçe eğlendiren ve memnun eden Amon ve ben, karşılığında hediyemizin tadını çıkarabiliriz. Amon ve ben, birlikte."

Daha sonra, buradan güvenli bir şekilde uzaklaşıp diğerleriyle bir araya geldiğimizde, Amon ve ben öter, güler ve Sofia'nın yüzünün o anlarda takındığı birçok ifadeyi taklit etmeye çalışırdık. Ağzı açık kalmış bir şaşkınlık, sinirli bir göz kırpma, düşünceli bir göz kırpma, yavaş bir ilgi taraması, hayal kırıklığının büzülmüş dudakları. Yüzündeki her seğirme ve bükülme bir anda geçti, düşüncelerini evcilleştirmek ve tepkisini kontrol etmek için bariz bir savaş verdi, kendi yüzüne ayak uyduramadı.

Sonunda, gözleri kısılmış bir halde sessizliğe büründüğünde, Sofia tekrar sesini buldu. "Senin adına mı konuşuyor, Amon?"

"Bunun içinde," dedi Amon, sesi sertti ve elleri yanlarımı ve karnımı okşuyordu. Teklifim hoşuna gitmişti. İstekliydi. Seyirci olsun ya da olmasın bu gece sfenksimin tadını çıkaracaktım ve bu düşünce beni gülümsetti ve onun arayan ellerine doğru sallandırdı.

Kontes Sofia de Vologda bana bir kez daha baktı ve bu kez incelemesi gerçektir. İlk bakışta hakkımda tam da düşündüğü gibiydim. Meraklı bir insan, genç ve canavarlar dünyasına karşı naif, etrafımı saran beyefendilerle birlikte olduğum için son derece şanslı. Sadece benim konumumun ne kadar güçlü olduğunu yanlış anlamıştı.

Elini uzattı, akşam ona uzattığım elin aynısıydı. "Anlaştık, Esther Reed."

BÖLÜM 7

PERFORMANS

Yıldız ışığının altında uzandım, bir yayın sinsice vuruşuna gülümsedim. Telli çalgılar, avın müziği. Sesler avluda neşeyle sohbeta devam ediyordu, kontesin partisi gecenin önceki eğlencesinden fazlasıyla memnun kalmıştı. Amon ve ben kontesin ona olan arzusuna karşı nasıl pazarlık yapabileceğimizi ilk kez tartıştığımızda, performansımızın sadece kontesin gözleri önünde, özel olmasını önermişti. Ama aslında bu kalabalığın yanında, onların eğlenmesi için sadece bir gösteri daha olmaktan daha rahattım.

Pençeler yumuşak bir şekilde pürüzsüz taş a çarptı ve ben avlunun ortasındaki platformun üzerinde yükseldim. Auguste, Booker ve Bay Tanner kontesin tahtı andıran koltuğunun yanında durmuş, Auguste'ün başı kadının önünde eğilmiş, kulağına konuşurken onu dinliyordu. Eteğimin dizlerime kadar çekildiği yerde açıkta kalan ayak bileğimin üzerinden bir mırıltı ve bir nefes geçti. Auguste sonunda ayağı kalktı, bana baktı ve bir kez başını salladı. Aradığımız bilgiye sahipti ve pazarlığımıza değdiğini düşünüyordu.

Ve işaretle birlikte devasa bir figür platforma sıçradı, ağır pençeleri açık bacaklarımın arasında duruyordu, devasa kanatları çırpıyor ve serin, hoş kokulu havayı üzerime çarpıyordu. Titredim ve dirseklerimin üzerinde doğrulup Amon'a gülümsedim. Dört pençesinin üzerindeydi, uzun aslan kuyruğu havada sallanıyordu. Görkemli ve çarpıcıydı ve bize hızlı bir bakış atarak

Seyirciler, ona perçinlenenlerin sadece kontes ve ben olmadığımızı biliyordum.

"Merhaba aşkım," dedim, ona ulaşmak için bir kolumu kaldırarak.

Amon eğildi, kaslı omuzları kamburlaştı ve yüzünü avucuma getirerek dokunuşuma sokuldu.

"Emin misin, yıldızım?" Amon fısıldadı.

Kontesle ya da istediğimiz bilgiye sahip olduğumuz için vazgeçersek alacağı intikamla ilgili değildi. Sadece *şimdi* durmak istemiyordum.

"Elbette öyleyim," dedim, hızlı ve basit bir şekilde.

Amon içini çekti. "Pekâlâ. Bu görkemli elbisenin altında ne giyiyorsun?"

Ona gülümsedim, tekrar arkama yaslandım ve ellerimi eteğime indirdim. "Genelde giydiğim şey."

Amon kıkırdadı ve kalçalarının üzerine yerleşti, kanatları katlandı ve kaşları davet edercesine kalktı. "Göster bana."

Ayaklarımı onun kürklü yanlarına sürttüm ve kumaşı yumruklarımda topladım, elbisenin ve dantelli kombinezonların katlarını belimde büyük bir yığın haline getirerek kendimi açığa çıkardım. Beklentiyle mırıldanan ve kanatlarını hışırdatan Amon'a. Bakışları avluda etrafımızı saranlara kayarak hafifçe daraldı ve boğazında yükselen sahiplenici hırıltıya sııttım.

"Hiçbir şey görmüyorlar. Hiçbir şey ifade etmiyorlar," diye mırıldandım, dizlerimi kaldırıp bacaklarımı birbirinden ayırdım, bedenim yalvarıyordu.

Amon başını salladı. "Senin zevkini görecekler. Bana sahip olma şeklini."

"Beni nasıl memnun *ettiğini* görecekler. *Bana nasıl* sahip olduğunu görecekler" dedim.

Amon buna gülümsedi ama sadece kısa bir süreliğine. Ayağa kalktı ve öne doğru daldı, vücudu eğildi ve kanatları gerildi. Yutmak için eğilirken gözleri benimkileri tuttu.

Sadece ağız amıma yapışana kadar, sonra da rahatlamış bir şekilde haykırırken gözlerim kapandı.

Son aylarda daha sabırlı olmaya başlamıştım ve bu partide de uslu durmuş, etin, seksin ve ateşli arzuların sergilenmesinden zevk almıştım ama bu beni sonuca, *buna* istekli bırakmıştı. Amon'un aç ağzının, araştıran dilinin içine doğru eğildim ve ağır bir pençe kayarak beni karnımdan sıkıştırdı. Onun ağırlığıyla, nefesimi çalmasıyla inledim ve ellerim saçlarını kavradı.

Amon'un dili hassas etime sürtündü, ben kıvranırken ve ipeksi buklelerimi yumruklarımda karıştırırken açıklığıma gömüldü. Şimdi geniş ve kedi gibi olan burnu klitorisime sıcak hava üfledi ve sonra istekli tomurcuğa sokuldu. Kararlıydı ve bunun performansı hızlandırmak için olduğu kadar benim zevkim için de olduğundan şüpheleniyordum.

Onu yatıştırmak için "Seni seviyorum," diye soluklandım ve etrafımızdaki fısıltıları harekete geçiren de bu açıklamam oldu.

Amon içime doğru mırıldandı, ses içimi titretti ve dudaklarımdan düzensiz bir çığlık çıkardı. Amım dilinin etrafını sararken kanatları çırpındı ve bu hareket onu içime doğru itti. Kelimeleri tekrarladım, onun adını yalvardım ve Amon'un ziyafeti yavaşladı ve durgunlaştı. Artık sadece beni düşünüyordu ve bana eziyet etmeyi, beni kızdırmayı seviyordu. Pençeleri esneyerek elbisemin eteğine saplandı ve ben de sırtımı dikleştirerek kendimi onun baskısına bıraktım. Keskin uçları ince kumaşın ipliklerine takıldı ve sırtarak eteğe uzandım.

Sertçe çektim ve *yırtık bir* anlık sessizliği ürküttü, parçalanmış etek iki yanıma savruldu, platformun kenarlarına döküldü. Amon başını kaldırdı, yüzü parlıyordu ve yüzündeki şaşkınlığa kıkırdadım. Arkamda, kalabalığın içinde Auguste Fransızca küfürler mırıldandı.

"Zaten yırtmak zorunda kalacaktık," dedim usulca.

Amon sırtıttı ve güldü, sonra tekrar eğildi, kalçalarımı öptü ve ben iç çekerken göbek deliğimin etrafını yaladı. Pençesi yukarı uzandı ve

bana baktı, bakışları parlıyordu, iki pençesi yakama yapışmıştı. Başımı salladım, o da hırlayarak elbisemin önünü yırttı ve korsemın bağcıklarını parçaladı. Güldüm, sesim baş döndürücü ve parlaktı, göğüslerim zıplıyordu ve Amon nefesini tutmuş, harap olmuş elbiseye ve göğsümden aşağı akan soluk pembe çiziklere bakıyordu.

"Ben iyiyim," diye yatıştırdım, ona uzandım ve omuzlarından tutup kendime çektim.

Üzerimde durmak için yer değiştirdiğinde muhteşemdi, bu yabancı formdaki deneyim yeniydi. Karnının uzunluğuna baktım ve şişmiş bir kılıftan kendini açığa çıkaran, uyarılmayı uyluklarıma sızdıran, kaygan damlacık yakıcı, kırmızı ve ucu kıvrımlı horozunu buldum.

"Esther," diye nefes aldı Amon.

Başımı kaldırıp baktığımda çatık kaşlarında şüphe ve endişe gördüm ve ellerim omuzlarını çenesinin etrafında düzeltti. "Çok güzelsin aşkım. Benim sfenksim." Bir ayağımı arka bacağının güçlü, kürklü arka kısmına doğru uzattım. Saçları orada daha kalın, daha yumuşaktı ve dudağımı ısırdım, parmaklarımı o kürkte gezdirmenin daha basit, alaycı zevkini düşündüm. Onu kucaklamak, incelemek, her santimini öğrenmek istiyordum. Ona "Seni seviyorum," diye seslendim ve yüzündeki endişe ifadesi yumuşadı.

Eğildi ve bacakları göğüslerimin yanlarına sürdü, merak uyandırıcı ve kışkırtıcı. Ağzı benimkiyle buluştu ve dilindeki kendi tadımla mırıldandım. Amacını yarıda kesmişim ama ellerim vücudunu ararken umursamadığımı fark ettim. Amon üzerimde durana kadar eğildi, tenlerimiz zar zor birbirine değiyordu ve ben sızlanıp kendimi ona doğru ittim, kürklü göbeğinin ıslak ve ağrıyan amıma verdiği hisle nefes nefese kaldım.

Kendimi ona sürttüğümde yüzü benimkini izledi, göğüslerim kaba saçlarla okşandı, ellerim yoğun kasları kavradı, parmaklarım tüylere sürünmek için yukarı çıktı.

"Memnun *oldunuz*," diye mırıldandı, kaşları kalkmıştı.

"Evet, evet, çok memnun oldum, çok daha fazla!" Amon'un ağırlığı biraz daha yerleşti ve sürtünme çok güzeldi. O sırtırken benim de gözlerim büyüdü, bedenim onunkine karşı sarsılıyordu. "İzin ver... izin ver... böyle mi?"

Amon mırıldandı ve titreşim şok ediciydi. İnledim, kollarım ve bacaklarım vücuduna dolandı, kalçalarım karnına doğru sallandı ve sallandı. Etrafımızdaki konuşmalar artıyordu ama bu sefer konuşmanın öznesinin biz olduğumuzu anlayacak kadarını yakalamıştım.

"Şaşırdılar, biliyorsun," diye fısıldadı Amon, başını eğip dudaklarını omuzlarımdan üzerinden öperek.

"O zaman aptallar," diye soludum, Amon bana daha ağır bir şekilde sokulduğunda bir inilti hızla takip etti, aletinin az önce dokunduğu kıcıma sıcak ve ıslak bir öpücük kondurdu.

Amon güldü. "Aptal olduğum için hiç bu kadar gururlanmamıştım."

Ne kadar eğlendiğime o da mı şaşırdı? Aptal adam.

Amon benim için mırıldandı ve ben onu düzeltmeden haykırdım, ses içimi titretti ve sabırsızlıkla bekleyen orgazmı ortaya çıkardı. Serbest kalışımı Amon'un kürküne sürttüm, ellerimi etinin üzerinde kaydırdım, çok mu sert, çok mu açgözlü davrandığımı umursamadım.

"Seni seyretmeye bayılıyorum," diye fısıldadı Amon, ben serbest kalışımın kayan, düşen kenarında titrerken. "Bu gece tamamen bana bağlı olsaydı, zevkini her santimime sürmeni sağlardım, her yerimi kullanırdım, seninle kaplanana kadar tekrar tekrar."

Bu düşünceye gülümsedim, platformun üzerine sarktım ve hemen kürkünün bana sürtünmesini, ısırmasını ve okşamasını özledim. "Sonra," diye önerdim. Amon'un sırtına tırmanmak, kanatlarının o hassas köklerine tutunmak ve tıpkı minotordaki kızın yaptığı gibi serbest kalana kadar teninde gezinmek istiyordum. Yarışmak.

Amon eğildi ve öpücüğünü karşılamak için uzandım, o kanatları kavradım ve iniltisini yuttum. Bu sır sadece benim içindi. Dillerimiz birbirini okşadı

ve kuyruğu, ben platformun serin yüzeyine ve mahvolmuş elbisemin kalıntılarına düşene kadar püsküllü ucunu bacaklarımdan birinde yukarı ve aşağı doğru takip etti.

Amon üzerimde yükseldi, ellerim ve ayaklarım bacaklarından aşağı kayarak dinlendi ve bu sefer ikimiz de açıkta kaldık. Aleti sert ve damlıyordu ve eğer Bay Tanner'ın arkadaşlığından hoşlanan genç bir kadın değilseniz kesinlikle korkutucuydu. Ama neyse ki ben öyle bir kadındım ve Amon'un arka bacakları arasında sallanan canavarca ve güzel uzunluğun görüntüsü ağzımı sulandırdı.

"Gözlerime doğru uzan, küçük yıldız," dedi Amon.

Kollarımı platformun kenarına kadar uzattım, ayak parmaklarım uzak kenara kadar indi, vücudum gerildi. Amon mırıldandı ve dudaklarını yalayarak başını salladı. "Sonra," diye fısıldadı, sadece benim için ve sonra avlu için daha yüksek sesle, "Karnının üstüne."

Sırıttım ve kollarımı elbisemin kısa kollarından kurtararak platformun üzerinde döndüm ve karnımın üzerine uzandım. Çenemi katlanmış kollarıma dayadım ve sevgililerimi önümde toplanmış halde buldum. Ezra göz kırptı ve ben de kontese bir bakış atmadan önce onlara göz kırptım. Bakışlarında bir parıltı olmasına rağmen gülümsüyordu. Kıskançlık. Ama oradaydı, metrelerce uzaktaydı ve beslendiği genç adamla ikiz kapı muhafızlarının arkadaşlığını kazanmıştı, hepsi de onu okşuyor ve bizi izliyordu.

Amon üstümde kıpırdandı, kanatları hışırdıyor, kuyruğu ayak bileklerimin üzerinde ileri geri sallanıyordu.

"Kaldır kışını."

Yumuşak bir kahkaha attım ve dizlerimi altıma çekip kalçalarımı kaldırarak yer değiştirdim.

Amon mırıldandı ve sonra ön pençeleri omuzlarımı çevreledi. "Bana yol göster içeri."

Emir üzerine iç çektim, bir elimi yukarı kaldırdım ve hevesle onu aradım. Sıcak, yapışkan, sert uzunluğunu bulduğumda o da ben de inledik.

"Farklı mı?" Parmaklarımla onu kısaca inceleyerek fısıldadım. Aletinde daha savunmasız, daha doğrudan bir şeyler olduğunu düşündüm. Ve tabii ki, bunu söylersem nasıl hissedeceğinden emin olmasam da, daha büyüktü.

"Biraz," diye tısladı Amon sıkılmış dişlerinin arasından. "Ama senin elin olması her zaman iyidir."

Başımı çevirdim ve pençesindeki tüylü dokudan ziyade omzundaki insana daha yakın olan tenini öptüm. Sonra onu bir, iki, üç kez okşadım ve ağgözlü göbeğime çektim. Açıklığıma karşı öpüşü şok edici derecede sıcaktı, ikimiz de nemliydik ve birlikte inledik. Ağır ağır nefes alarak bacağına yaslandım ve sonra başını içime sokacak kadar geriye kaydım.

"Evet, yıldızım," diye nefes aldı Amon.

Kalçaları öne doğru esnedi ve bu hareket yeni ve yabancıydı, vücudu daha derin bir kavis oluşturarak daha uzağa doğru okşadı. O sallanırken yumuşak bir çığlık attım. "Evet, bana katıl. Kendini bana siktir, sevgili kızım," dedi Amon ve ben zaten öyle yapıyordu, geriye doğru sallanıyor, dizlerimi sürtüyor ve elbisenin eteğini benimle birlikte sürüklüyordu, hafif bir dolgu sunuyordu.

Amon ileri atıldı ve bir hamlede içimi doldurdu. Ellerim havalanıp bacaklarını kavradı ve sıcak karnı sırtıma bastırdı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, vücudu tarafından çevrelenmiş, çerçevelemiştim. Hırıltısı göğsünden aşağıya, benimkine doğru sarsıldı ve bir an için hareketsiz kaldık. İçimde kalın ve sıcaktı, çok daha derindi ve gerginlikten başım dönüyordu. Kuyruğunu kucağıma doğru salladı, içimdeki sikiğin çarpan baskısına tezat oluşturacak şekilde dostça ve nazik bir dokunuştı.

"İnanılmaz," diye fısıldadı Amon üstümden.

İhtiyacım olan şey saygıydı. Gülümsedim ve yavaşça öne doğru kaydım, Amon itiraz edercesine bir inilti çıkardı ve acil bir hareketle beni takip etti

Kalçalarını. Birlikte böğürdük ve sonra durgunluk, sabır, istekli ve karşılıklı hareketten başka bir şey yoktu. Ben geri ittim ve Amon ileri atıldı. Ona tutundum, omuzlarım ön bacaklarına dayandı, altına sıkıştım, parmaklarım sıkıca kenetlendi ve o sikini içime sokarken nefes nefese kaldım ve övgülerimi kekeledim. Vücudu benimkine karşı esnedi, bir kavisle gerilirken sırtımı aşağı doğru itti ve kanatlarının vuruşundan aşağı doğru bir hava akımı aktı.

Gözlerimi zorla açtım, etrafımızı saran yüzlere açgözlülükle baktım, geniş bir gülümseme dudaklarımdan ayrılmayı reddediyordu. Seyircilerimiz kendinden geçmişti. Eller teni arıyor, bedenler birbirine dolanıyordu ama kimse bizden başka bir yere bakmıyordu.

Amon kendini içime gömerken, "Seni seviyorum," diye nefes nefese kaldım. "Seni seviyorum," diye biraz daha yüksek sesle bağırdım, çekilirken geri dönmesi için yalvardım.

"Benim," diye hırladı Amon ve sonra ön bacakları hafifçe dönüştü, hâlâ güçlü ve kürklüydü, hâlâ devasa pençeleri vardı ama bir erkeğin kollarının kaslı esnekliğine sahipti. Beni ellerimden tutup kendine yaklaştırdı ve pençeli ve garip bir şekilde düzenlenmiş bir eli göğsümü kavradı.

Kavrayışıyla uludum, mükemmel basıncı amımdaki vuruşla eşleşiyordu ve pençeleri etimi dikkatlice ısırdı. Amon'un nefesi hırıltılıydı, iniltileri gürültülüydü ve açık gökyüzüne fırlatılmıştı, kontesle yaptığımız pazarlığa olan borcumuzu ödüyorduk. Artık onun sesinin nasıl olduğunu biliyordu ve o zevk çığlıklarının ve havlamalarının sebebinin ben olduğumu da biliyordu.

"Daha fazla, aşkım," diye soludum ve Amon bizi öne doğru fırlattı, kolları etrafımda kenetlendi, sikişi kendi azgın heyecanıyla sert ve dengesizdi.

"Yıldızım, aşkım," diye hırladı. "*Kraliçem.*"

Kuyruğu bacağımın etrafından dolaştı ve sonra mükemmel bir şekilde klitorisimi hedef alarak göbeğime vurdu. Kısa bir çığlık attım ve sonra püsküllü ve şaşırtıcı derecede becerikli uç, beni kızdırıp eziyet ederek o noktada oyuluyordu.

Amon kükredi ve üzerimizdeki yıldızları salladı, onun çığlığına kendi

ığlığımla katıldığımda kemiklerimden kopan coşku fırtınasını sarstı.
Pençeleri ısırdı

Göğsüm ve kaburgalarım ve onun arka bacakları benimkilerin etrafında titreyerek yere yığıldı, ateşli, tatlı salınımı çırpınan çekirdeğimi sular altında bıraktı. Altına gömülmüştüm, yumuşak artçı sarsıntılarla titrerken ağırlığı ve sıcaklığı beni sakinleştiriyordu. Yüzü kulağıma sokuldu, hafifçe ısırdı, ulaşabildiği her yerimi öptü.

Etrafımızda bir patlama oldu, kahkahalar, alkışlar ve aniden patlayan keyifli bir sohbet, ama tek duyduğum kulağımdaki nefesinin sert kenarı, benimle paylaştığı yumuşak ve kararsız zevk mırıltılarıydı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Benim yıldızım."

"Seni seviyorum," diye cevap verdim, ağır gövdesinin altında neşeyle ezilen kollarını okşayarak. "Bunu çok yakında tekrar yapalım lütfen."

Amon güldü, sesin rahatlığı ve neşesi nadirdi. "Güvende ve uzakta olur olmaz," diye söz verdi.

PARTIDEN AYRILMAMIZ TAHMIN EDILENDEN BIRAZ DAHA UZUN SÜRDÜ. AMON benden ayrılmak istemiyordu ve kendimizi beklenmedik hayranlarla birlikte bulmuştuk. Ezra'nın bulduğu yeni bir elbise giyiyordum. Muhtemelen çalınmıştı.

-Sonunda kapıya doğru ilerlediğimizde benim için.

"Gitmiyorsun!"

Ben onun yanına eğilene kadar Amon kısa bir süre sertleşti.

Birlikte döndük, gecenin büyük bir bölümünde bozulmadan tuttuğumuz dağınık kümemiz ve kontesin tüm altın ihtişamıyla parlak bir şekilde parlayarak bize doğru aceleyle geldiğini gördük.

"Kalmalısın!" dedi kollarını iki yana açarak. "Neredeyse şafak sökecek, Thibodeaux."

Vampirime karşı çok cömertti, değil mi? Bu hiç hoşuma gitmedi.

"Kalacak bir yerimiz var," dedim kolumu Auguste'ün koluna dolayarak. *Artık* ondan hoşlanmasına izin yoktu. O artık benimdi.

Sofia da bana surat astı. "Ama ben yarın akşam başka bir parti vermeyi düşünüyordum! Havayı çok iyi ayarladık."

Amon'a baktım ama o beni izliyor, hafifçe sırtarak cevap vermemi bekliyordu.

"Cezbedici," dedim ve bunun kısmen doğru olduğunu fark ettim. "Ama tekrar evde olmak için sabırsızlanıyoruz."

Sofia durdu, bana baktı ve bu sefer gülümsemesinin anlamını yorumlayamadım. Bir adım daha yaklaştı - her şeyi göz önünde bulundurursak, rahat etmek için biraz fazla yakındı - ve şimdi bana daha önce Amon'a yönelttiği aynı mükemmel hazırlanmış, boğucu bakışları sunduğunu fark ettim.

"Biliyor musun, sanırım bilgimin fiyatını çok düşük belirledim," dedi bakışlarımı tutarak. "*Senin* için pazarlık yapmalıydım."

Auguste güçlükle zapt ettiği kahkahasıyla sarsıldı ve ben şaşkınlıkla göz kırptım. "Ah! Şey... teşekkür ederim," dedim, kızardığımdan emindim. Kafamı toparlamadan önce bir an için kontese bakakaldım. "Ama gerçekten, teklifimiz aynı olurdu."

Amon hafifçe iç çekti.

Sonra Sofia güldü, geri çekildi ve elini havada salladı, yine tüm çekiciliği ve hafifliğiyle. Seyirci olmadan kim olduğunu merak ettim.

"O zaman sanırım her iki seçeneğin de en iyisine sahip oldum," dedi. Kapıya dönmüş olan muhafızlara başıyla işaret etti. "Nereye gidiyorsanız acele etseniz iyi olur. Ve umarım bir ara geri dönmeyi düşünürsünüz. Aklınızda bir pazarlık olsun ya da *olmasın*."

Beyefendiler eğilirken ben de reverans yaptım. "İyi akşamlar kontes." "İyi akşamlar, Esther Reed."

Merdivenlerden inip bizi bekleyen arabaya doğru yürürken nefesimizi tutmuş gibiydik. Auguste'ün eli benimkine sarılmıştı, Ezra koşarak kapıyı açarken bir görünüp bir kayboluyordu. Ancak içeri girdiğimizde yorgunluk yerini başarının sessiz sakinliğine bıraktı.

"Başardık," dedi Auguste soluk soluğa, bir koltuğa çökerek. "Birsha'nın sözde mezarını nerede bulacağımızı biliyoruz. Orada bir şey olduğuna yemin ediyor."

"Esther başardı," diye mırıldandı Amon, hâlâ beni kendine yakın tutuyor ve alnımdan öpmek için beni kendine çekiyordu.

Güldüm. "Senin de işin içinde olduğundan oldukça eminim. Oldukça muhteşem bir şekilde."

Amon mırıldandı ve diğerleri içeri doluştu, Bay Tanner kapıyı kapatmadan önce tavana vurdu. İleri doğru sarsıldık ve Bay Tanner titreyerek Jonathon'un üzerine yığıldı.

"İşe yaramasına biraz şaşırdım," dedi Jonathon inleyerek gerinerek. "Yine de oldukça ikna edici bir performanstı. Bize zaten bilgi vermemiş olsaydı, eminim daha sonra verirdi."

"Yani bizim kıza yarı aşık olduktan sonra mı?" diye güldü Ezra, öne doğru eğilip karanlıkta görünmeyen kalçamı çimdikledi.

Gıcırdayıp sıçradım ve Booker Ezra'yı uzaklaştırdı. Geri çekildi, dudakları kulağıma doğru eğilirken geniş ve serin omzu omzuma değdi.

"Senden hiç şüphe etmedim," dedi usulca.

Başımı onunkine doğru eğdim ve öpmek için döndüm.

"O hepimizin en bilgesi," dedi Amon. "Ve hepimiz eşit derecede şanslıyız."

Auguste, "Ve hepimiz kontesin Esther'i istediğine göre bizimle hiçbir pazarlık yapamayacağı konusunda hemfikiriz," dedi.

Parlak kahkahalarımın altında yumuşak ve tatlı bir anlaşma korosu vardı.

BÖLÜM 8

uçan birşa'nın mezarı

Serin **bir** el bileğimi okşadı ve sallanan koltuğumda titredim.

Devenin üzerinde, yanımda yürüyen Booker'a gülümsemek için aşağıya baktım. Önümde Amon'un adımları yavaşladı ve eşeğimin bineği, güçlü bir yırtıcı hayvanın çok yakınında olmanın doğal anlayışıyla, devasa sfenksime yaklaştığımızda kısa bir ağlamaklı şikâyetinde bulundu.

Sofia'nın partisinden ve ticaretimizden sonra Kudüs'ün güneyine, ardından Ölü Deniz'in doğusuna yöneldik ve kendimizi Osmanlı İmparatorluğu'nun pembe, kayalık dağlarında ve vadilerinde bulduk. Bazı günler birlikte turistler gibi seyahat ettik, inanılmaz manzarayı keşfettik. Diğer günlerde ise Birsha'nın gideceğimiz yeri çoktan öğrenmiş olabileceğinin farkında olarak geceleri sessizce seyahat ettik.

"İleride," dedi Amon usulca, solumuzda yükselen bir kaya duvarının yüksek gölgelerine doğru başıyla işaret ederek.

"Burada havada bir şey var," diye fısıldadı Auguste, kendi eşeğinin üzerinde otururken yanımda belirdi.

"Ölüm," dedi Bay Tanner.

Auguste başını yavaşça salladı. "Hayır. Ama benzer bir şey."

Ellerim dizginleri sıkıca kavradı ama Amon ileri atılırken Auguste, Ezra ve ben hayvanlarımızı harekete geçirdik, Booker ve Bay Tanner da yaya olarak onları takip ediyordu. Karanlıkta iki dağın arasına sıkışmıştık,

ve ay henüz yüzünü göstermemişti. Burası karanlık ve uğursuzdu ama aynı zamanda huzurluydu. Neredeyse kutsaldı.

Çıkıntıya yaklaştıkça, gölge kütlesi ayrıntıları ortaya çıkarmaya başladı. Bu sadece sarp bir kaya yüzeyi değil, dağa açılan süslü ve heybetli bir eşikti. Kuru topraktan altı sütun yükseliyordu, ince yıldız ışığında maviydi, Bay Tanner'ın iki katı uzunluğunda ve bir o kadar genişti, tepelerinde taç gibi oymalar vardı. Belki gün ışığında güzeldi ama geceleyin girişe mürekkepli ve aşılmaz siyah bir kalkan oluşturunuyordu.

Birlikte durakladık, Ezra önce attan indi ve beni yerimden kaldırdı.

Amon dönüp sfenks formundan ayağa kalktı ve giysilerinin çarşaflarını dalgınca düzeltti. "Esther, sanırım Jonathon ve ben araştırırken sen de diğerleriyle birlikte dışarıda beklemelisin."

Auguste, "Ben de seninle geliyorum," dedi ve yüzünü buruşturarak Mr. Tanner vücudunu Jonathon'a bıraktı.

"Hepimiz birlikte giriyoruz," dedi Booker, ben girmek zorunda kalmadan önce.

Ezra başını salladı. "O haklı. Hepimiz onun yanındayken daha güvende olur. İçeride olsa bile," diye ekledi, kuşkulu bakışları girişin bulanık karanlığına yönelmişti.

Amon'un iç çekişi ağırdı ve Jonathon başını sallayarak omzunu sıvazladı. "Denemeye değerdi. Pekâlâ millet. Birbirinize yakın durun."

Ezra eşeklerimizi bir sütuna bağlarken Auguste heybelerdeki lambaları topladı. Kolumu Booker'ınkine doladım ve partimizin ortasında durduk.

"İçeride neyle karşılaşacağımızı bilmiyoruz. Birsha'nın içeri girecek kadar cesur olanlar için ne gibi tuzaklar kurduğunu bilmiyoruz," diye uyardı Amon, omzunun üzerinden sırayla her birimize bakarken bakışları parlıyordu. "Eğer tehlikenin çok büyük olduğuna karar verir ve size geri dönmenizi söylersem, bunu yapacaksınız. Lütfen."

Ezra arkamdan hafifçe homurdandı ve Jonathon'ın dudakları bu emir karşısında büzüldü ama hepimiz başımızla onayladık.

Amon fenerini yukarı kaldırdı ve hep birlikte karanlığa doğru yürüdük.

Işık, camın altında boğulan bir mumun yanan fitili gibi hemen yutuldu. Booker'ın eli benim elimi koluna sardı ve ben de boştaki elimle Amon'un paltosunun dökümlü kumaşını kavramak için uzandım. Eşiği geçtim ve gece gökyüzünün son mavi ışıltısı da kayboldu, görüşüm kalın bir hiçlikle kaplandı. Titredim, Amon'un paltosunun sıcaklığını kavradığım ve Booker'ın koluna tutunduğum için minnettardım.

Titrememle birlikte bir dokunuş omzumun üzerinden geçti, ince parmak uçlarının baskısı, uzun parmakların kayması, bir el yerinde kenetlenene kadar, tıpkı Amon ve Booker'a tutunduğum gibi bana tutundu. Ezra arkamdaydı, onun dokunuşu olabilirdi ama onun ellerini, bana dokunduklarında hissettiklerini, kendi ellerimi tanıdığım kadar iyi tanıyordum. Bu benim sevgilim değildi.

"Başka kimse..." Sustum. Kelimelerim bulanıktı, pamukla boğulmuştu ve dilimin üzerindeki hava bulanık ve rahatsız ediciydi. Omzumdaki kavrama sıkılaşıp arkamda ölü bir ağırlık gibi sürüklenirken dudaklarımı mühürledim. Gücünü görmezden geldim, Amon'un ceketinin nazik çekişini, yanımdaki Booker'ın istikrarlı ivmesini takip ettim. Sıcak bir dokunuş belimi kavradı ve bu sefer tanıdıktı, Ezra karanlıkta bana yapışmıştı.

İçimi çektim, omzumdaki sızıyı görmezden geldim ve dakikalar ilerliyor gibi görünse de güvenliğe sıkıca tutundum. Hareket ediyor muyduk yoksa durmuş muyduk? Ayaklarım hareket ediyordu ama hisleri kaybolmuş, vücudumla bağlantıları kesilmişti. Kumaşı kavrayan elim uyuşmaya başladı, sonra da Booker'ın koluna doladığım kolum. Çok geçmeden tek hissettiğim omzumdaki dokunuşun derin acısıydı, kemikli parmaklar sıkıyor ve kazıyordu. Ağlamamak için dudaklarımı dişlerimin arasına aldım ve asitli yaşlar yanaklarımdan süzülürken gözlerimi kırptırdım.

Eğer geri dönersem diğerleri de beni takip eder, diye düşündü zayıf ve korkmuş bir yanım. *Eğer gerçek bir tehlike olsaydı, Amon geri dönerdi,* diye hatırlattım kendime.

Ve bu düşünceyle birlikte önümde bir titreşim ve ardından bir ışık çiçeği belirdi. Amon'un lambası! Sanki hiç sönmemiş, sadece gözümüzün önünden kaybolmuş gibi yeniden parlıyordu. Bir nefesle rahatladım, unuttuğum ayaklarım tökezleyerek ilerledi ve beni Amon'un geniş sırtına yasladı. O da nefes nefese kalmıştı, Jonathon diz çökmüş, başı omuzlarından sarkıyordu.

Jonathon fısıldayarak, "Bu çok korkunçtu," dedi.

"Tam da lanetli bir mezarın olması gerektiği gibi," diye onayladı Auguste, yere doğru kayarak sırtımızda gezinen karanlıktan uzaklaştı.

Ezra geldi ve bana doğru yığıldı; öyle ki Booker'ın sağlam elleri bizi yakalamasaydı o, Amon ve ben neredeyse öne doğru devrilecektik. Kolum Amon'un göğsüne dolandı ve parmakları şimdi omzumdan kaybolan lanetli kavrama kadar şiddetle beni kavradı. Ama onun dokunuşu çok daha hoştu.

"İyi misin, yıldızım?" Amon sordu.

Ezra ikimizi de düzeltti ve vardığımız geniş antreyi gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Oda yuvarlaktı ve Sofia'nın geniş avlusu kadar büyüktü. Duvarlar arkaik semboller ve figürlerle oyulmuş olarak yükseliyor, dağın iç kısmında şekilleniyor ve yükseldikçe daralıyordu. Devasa kollar ve eller ellerinde meşaleler tutuyor, yanan ateş ürkütücü ve ekşi sarı bir tonda odayı renkten yoksun bırakıyordu. Odanın kenarına eşit aralıklarla dört kemer yerleştirilmişti, içlerinde hala heykel figürleri oturuyordu ve ortada büyük bir platform vardı. Hayır. Taştan bir tabut. Birsha'nın sözde mezarı.

Keşke içinde kalsaydı.

"Esther?" Amon bana doğru uzanarak tekrar sordu.

Omzumu kavradığında irkildim, elimle o noktayı kapattım ve yakamı kenara iterek beni daha da yaklaştırdı.

"Bir şey beni karanlıkta tuttu," diye mırıldandım, ağzım hâlâ biraz bulanıktı.

Amon başını salladı ve yüzüne uzandım, sonsuz gölgeden sonra onu görmek çok hoşuma gitmişti. "Neredeyse lambayı düşürüyordum," diye cevap verdi ve bileğindeki morluğu göstermek için elini kaldırdı. Başımı eğip izi öptüm.

Ezra sırtımı dürterek, "Sakıncası yoksa şu korkunç koridordan biraz uzaklaşalım," diye işaret etti.

Auguste gülümseyerek, "Arsız herif," diye mırıldandı ve yerden kalkarak Jonathon'a yardım etti.

Ezra göz kırparak, "Gölge canavarların beni yakaladığı yer orası," diye cevap verdi.

Ani, hafif sayıklamalı bir kahkaha patlattım ve ses odanın her yerinde çınlayarak oymalı duvarlarda yankılandı. Böyle bir kahkaha için tamamen yanlış bir yerdi ama beylerimin yüz ifadelerini aydınlatmış gibi görünüyordu.

"Önce ne?" Biz odanın derinliklerine doğru ilerlerken Booker sordu.

"O mezarda tam olarak ne olduğunu bilmek istiyorum," dedi Jonathon, mekânın ortasındaki devasa taş kutuya doğru başını sallayarak.

Ezra kulağıma, "Şüphesiz içine düştüğümüz son tuzak kadar korkunç bir şey," diye mırıldandı.

Kalçamı onunkine çarptım ve o da bana sırtıarak bir kolunu omuzlarıma attı ve şakağımlı öptü.

"İyi misin?" diye sordum.

Jonathon, Booker ve Amon mezara yaklaşıyorlardı ve bakışlarım hareketsiz duran, gözleriyle etrafı tarayan, burun delikleri hafifçe açılan Auguste'e kaydı.

"Yeterince iyi. Burada işimiz bittiğinde daha iyi olur," dedi Ezra ve ben de başımı sallayarak onayladım.

"Maceralar yaşayacağımıza söz vermiştik," diye düşündüm.

Ezra düşünceli bir şekilde mırıldandı ve sonra etrafımdan dolaştı. "Auguste?"

Auguste'ün gözleri kararıyordu, vücudu gergin ve tetikteydi. Ezra'nın sorusunu duymazdan gelerek elindeki feneri kaldırdı ve bizden uzaklaşarak kemerlerden birine doğru ilerledi.

"Vampir," dedi, kelime güçlükle nefes alıyordu.

Ezra'nın eli benimkine kaydı ve Auguste' n peşinden gittik, gözlerim oyuğun içine gizlenmiş heykele takıldı. Auguste sadece birkaç metre uzaklaşana kadar, fenerdeki alevin normal turuncumsu parıltısı ürkütücü sarı ışığı kesene kadar, orada saklı olan figür netleşmedi.

Boşta kalan elim nefesimi kesmek için havaya kalktı. Oturan adam cübbe giymişti, teni Booker'ın mermeri kadar beyazdı, yanakları  ukurlaşmıştı ve açlıktan öldüğü belliydi. İskelet gibi göğsünün tam ortasında kırmızı ve şok edici bir açık yara vardı. Birsha'yla birlikte Rooksgrave'in altında mahsur kaldığında Auguste'de gördüğüm yaranın aynısıydı bu.

"Neden... O-"

 ı lık attım, kendi sorularımı kestim, adamın gözleri parlayarak açılırken ses parmaklarımın arkasında zar zor boğuldu. Gözbebekleri Auguste' nkiler kadar siyahtı, bakışları vahşice üzerimdeydi ama hiç hareket etmedi ya da irkilmedi.

"Korunmuş," dedi Amon ve ben hafifçe sıçradım, diğ rlerini kendimize çektiğimizi fark ettiğimde rahatlayarak sarktım. Amon duvardaki oymaları işaret etti. "Tutmak için büyüler."

"O zamandan beri burada olduğunu söylemiyorsun değil mi-" diye başladı Ezra. "Birsha kendi ölümünden kaçtığından beri, evet, sanırım  yle."

Auguste bir adım  ne çıktı ve donmuş vampirin önünde   melirken onu geri çekme isteğime direndim. Tutsağın bakışlarını yakalayarak derin bir nefes aldı ve ardından düzensiz bir kıkırdama çıkardı.

"Sofia nereye bakacağını böyle biliyordu. Bu onun yaratıcısı," dedi Auguste. "Seni o aptal krala sattı, değil mi?"

Vampir inledi ve göğsü kıpırdarken, yırtık ve sivri delik korkunç bir şekilde bükülürken başka tarafa bakmaktan kendimi alamadım.

"Ona yardım edebilir miyiz?" diye sordum.

Auguste konuşmadan önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Yüzyıllar süren açlığın telafisi yok."

"Burada başka kim var?" Jonathon sordu.

Amon usulca hırladı ve sinsice uzaklaştı. Onu takip etmeden önce sadece bir an tereddüt ettim, Auguste hariç herkes peşinden gitti. Bir sonraki oyukta, sarı altın rengi teni donuklaşmış, vücudu çökmüş ve giysilerinin dökümlü kumaşları altında büzülmüş başka bir adam ortaya çıktı. Başında, şakaklarının üzerinde iki kütük duruyordu.

"İblis. Boynuzlar çıkarıldı," dedi

Booker. İblis bizim için uyanmadı.

Üçüncü figür vampirden daha kötüydü; yılan gibi kıvrımlı bir alt yarısı olan durgun ve kıvrımlı erkek bedeni, bükülerek sırtını açmıştı. Jonathon incelemek için eğildiğinde ondan hiçbir hareket gelmedi. Parçalanmış ete ve pullara, ıslak ve harap olmuş yaraya bakarak kıpırdandım ve uzaklaştım.

"Naga," dedi Jonathon. "Omuriliği alınmış. Artık tamamen felçli."

Gözlerim kapandı, kollarım karnımı sardı ve başım yavaşça sallandı. Birsha'ya duyduğum gibi bir nefreti, böylesine tüketen ve imkânsız bir öfkeyi daha önce hiç tanımamıştım. Bu beni hasta ediyordu. Yavaşladım, son oyuğun, son figürün ileride olduğunu fark ettim ve ne bulabileceğimden korktum.

Elimde fener yoktu, önümdeki korkunç ayrıntıları görmek için net bir ışık yoktu. Belki de en iyisi buydu. Dördüncü esir bir kadındı. Sade giyinmişti, hafif bir kumaş kılıf büzüşmüş bedeninin üzerinden sarkıyor ve akıyordu. Saçları uzamaya devam etmişti ve koyu bukleler halinde üzerinden akıyordu, geri kalanı neredeyse çürümüşken tatlı görünüyordu. Bu mezar onu solmaya terk etmeden önce yüzünün güzel olabileceğini düşünmüştüm. Gözleri gitmiş, yerlerine siyah çukurlar kalmıştı.

Diğerlerinden daha fazla, hatta kaybolmuş gözlerine rağmen, en huzurlu görünen oydu; ellerini yukarı kaldırmış ve kucağına yığmıştı, sırtı

Düz. Ne kadar yaklaştığımı fark etmeden onu inceledim.

Ta ki bir elim öne doğru fırlayıp bileğimi kavrayana kadar.

Bağırmadım, belki de kalbim göğsümde sıçramakla meşgul olduğu ve dilim korkudan düğümlendiği için. Tökezleyerek geri çekildim ama onun sıkı tutuşu beni sabit tuttu.

Dudakları ayrıldı ve bu kadınla birlikte nefes nefese kaldık.

"Artık bizi görüyor," dedi, sesi şok edici bir melodiydi, onun görüntüsüne o kadar zıttı ki. "Artık bizden korkuyor. Sizden korkuyor. Şimdi kaçarsanız güvende olursunuz," dedi.

Kolumu çektim ama bırakmadı ve arkamdan beylerim bağırarak yaklaştılar.

"Şimdi kaçarsan hiçbir şey değişmez," dedi.

Kaşlarımı çatarak sustum, sormak için ağzımı açtım ama o devam etti.

"Dağı aşağı indir," diye fısıldadı. "Bağları koparın. Bizi şimdi görüyor. Şimdi kaç."

Arkamda büyük bir gıcırtı yankılandı ve döndüm, Booker tabutun kapağını yere iterken altımızdaki zemin titriyordu.

"Boş," diye duyurdu.

Ve bu sözle birlikte dağ titredi. Ezra, "Onu duydunuz, kaçma zamanı," dedi.

"Hayır!" Bileğimdeki tutuş gevşediğinde ve kadın bu mezarda kapana kısılmış bir halde koltuğuna geri düştüğünde haykırdım. "Hayır, şimdi kaçarsak hiçbir şeyin değişmeyeceğini söyledi."

"Ve *güvende* olacağımızı," diye belirtti Amon.

"Bunlar onlar!" Auguste yüzümüze doğru dönerek bağırdı. "Bu canavarlar.

Onlar bağlayıcılar."

Jonathon sırayla her bir figüre bakarak döndü, bilimi hesaplamaya, imkânsızı anlamaya çalışırken kaşları çatıldı. "Nasıl oluyor da

büyüyü *bozarsak*, anlamayız bile-"

Auguste erkek vampire dönerek, "Merhamet," dedi.

Ve ben anladım. Jonathon'un haftalar süren çalışma, deney ve gözlemlerinden sonra anlayacağı şekilde değil. Kadının sesindeki panik, aciliyet ve üzüntüyü anladım, sözleri beni hem yalvarıyor hem de uyarıyordu.

"Onları ve bu mezarın üzerlerindeki etkisini öldüreceğiz," dedim.

Jonathon gözlerini kırıştırtarak bana baktı ama Auguste başını sallayarak bir meşaleye doğru yürüdü ve onu duvardan indirdi. Başka bir şey söylemeden, geri kalanımıza danışmadan alevi vampirin içine, atan bir ölümsüz kalbin çalındığı o korkunç açık yaraya sapladı.

Auguste, koltuğundaki vampir alevler içinde kalınca geriye sıçradı. Odanın içinde bir esinti dolaştı, yumuşak rahatlama nefeslerinin sesi taşındı. Dağ inledi ve ani bir taş ve moloz çağlayanı aşağı dökülmeden önce vampirin oyuğunu bir çatlak parçaladı.

"Bu hiç de tatmin edici bir açıklama değil!" Jonathon bağırdı ama Booker'la birlikte aceleyle iblisin yanına gittiler.

Auguste bana doğru koşarak Ezra ve Amon'a el salladı. "Siz ikiniz Naga'nın icabına bakın. Ben Esther'i çıkışa götüreceğim. Çabuk olun!"

"Şimdi koş," diye yankılandı kadın kuru dudaklarının arasından, sesi yüzyılların izlerini taşımaya başlamış, kurumuş ve pürüzlü bir hal almıştı. "Dağı aşağı indirin."

Yer bir kez daha sarsılıp beni neredeyse yere fırlattığında ve bir başka kaya şelalesi dünyayı protesto edercesine titrettiğinde bir çığlık attım. Auguste meşaleye uzandı ama ben onu iterek yolumdan çektim.

"İzin verin," dedim, nedenini anlamasam da bu kadına yardım eden kişi olmak istiyordum. "Kimdi o?"

Auguste'ün şu anda etrafımızı saran inilti, çatırtı ve gürültünün arasından beni duyabileceğinden emin değildim. Ama kolunu belime doladı, ayaklarımızın altındaki zeminin dalga benzeri hareketinde beni sabitledi ve kulağıma cevap verdi.

Auguste, "O bir kahin olmalı," dedi.

Bizi şimdi görüyor.

Birsha'nın beni görebildiğini, bu kadının vizyonunu ve gücünü çaldığını ve onun üzerindeki etkisini kırdığım anda bunu anlayacağını bildiğim için sırtarak meşaleyi çektim.

Artık bizden korkuyor.

"Güzel," diye mırıldandım.

Meşaleyi oyuğa daldırdım, bu kadının gözlerine tutamayacak kadar yüreğim yanıyordu. Ama saçları alevleri çıra gibi yakaladı, ani bir parlama saçlarını ateşe çevirdi. Bir an için onun yeni bir versiyonunu gördüm, parlak ve dolgun yanaklar, güzel bir gülümseme, zarif bir vücut. O ve ben birlikte zafer kazanmıştık, Birsha'nın çiğneyemeyeceği kadınlardık. Sonra ateş onu tamamen tüketti ve Auguste beni sürükleyerek salona doğru götürdü.

Artık mürekkep siyahı yoktu, belki de o büyüü diğerleriyle birlikte yok etmiştik. Bu bir rahatlamaydı ama sadece küçük bir nimetti çünkü koridor dardı ve o da titriyor, kabarıyor ve çatlıyordu, başımızdan aşağı çakıl taşları döküyor ve çok daha kötüsünü tehdit ediyordu.

"Diğerleri," diye soluk soluğa omzumun üzerinden baktım, yüzlerini görünce rahatladım, arkamızda sallanıyor, fenerler sallanıyor ve tehlikeli gölgeler oluşturunuyordu.

"Koş Esther," diye homurdandı Auguste, beni de yanına çekerek. "Çöküyor!" Ezra uyardı.

"Kaç," diye tekrarlardı Auguste, bu sözcük dudaklarında bir dua gibiydi. Koş. Çıkın. Bırak da salon bizi dışarı çıkaracak kadar dayanabilsin!

Çıkış, girişten daha kısaydı ve vadinin havası ciğerlerime dolduğunda soğuk, kuru ve güzeldi. Girişin sütunları çatırdıyordu ve eşekler yıkılmış bir sütundan hızla uzaklaşıyordu,

anıyor ve hevesle şikayet ediyorlardı. Auguste ayaklarımı yerden keserek bizi eşikten uzaklaştırdı ve eşeklerin peşinden koşturdu.

"Bekle!" Bağurdım ama dağ aşağı inerken beklemek mümkün değildi.

Jonathon şimdi arkamızdaydı, Ezra gözlerini kırpıştırarak görüş alanından çıkıyor, nadir görülen bir kararlılık yaramaz yüzünü taşılatırıyordu. Ama neredeydi-

"Booker!" Ortaya çıktığında bağurdım, eşikten düşen büyük bir kaya parçası omzuna çarparak toz haline geldi. Kollarında ağır ve gevşek bir figür vardı, paltosu sallanıyordu ve yırtılmıştı. "Amon."

Booker hızlı değildi ama sağlamdı ve moloz yığınları bacaklarından ve bileklerinden sekiyordu. Amon'un saçları, düşen dağdan, Birsha'nın yıkık mezarından uzakta, yoldaki bir virajın koruduğu, bir araya toplandığımız yere taşınırken sallanıyordu.

"Amon! Ne oldu?" Auguste beni bıraktı ve Booker'la buluşmak için koştu.

"Koşarken kaya çarptı," dedi Booker, diz çöküp Jonathon'ın incelemesi için Amon'u yere yatırdı. Onlara katıldım, Amon'un ellerini kendime doğru çektim ve Jonathon'un çalışırken yüzünü izledim.

"Kafatası kırılmamış gibi. Kan var ama-"

Amon inledi, elleri ellerimi sıktı ve nefes nefese kaldım, başımı göğsüne yaslamak için öne düştüm.

"Biz yokuz," diye mırıldandı Amon.

"Evet. Kaç parmağımı kaldırıyorum?" Jonathon sordu. "Üç.

Ben iyiyim. Çabucak iyileşeceğim. Esther?"

"İyi, sadece... beni korkuttun," diye mırıldandım, yüzümü kaldırıp ona titrek bir gülümseme sundum. Sol kulağının etrafında kan vardı ve biraz solgun görüldüğünü düşündüm ama sorunsuz bir şekilde oturdu.

Arkamızdan kısık bir kıkırdama bizi böldü ve ses kısa bir süre kesilip sonra tekrar başladığında kaskatı kesildim.

"Ezra," diye tısladım, bir kez olsun eğlenmemiştim.

"Özür dilerim-" dedi ama kelimesi kahkahalarla boğuldu.

"Evet, Bay MacKenna?" Amon adama ters ters bakarak ısırdı.
"Söylemek istediğiniz bir şey var mı?"

"Sadece-" homurdanıyor "-Kitap dedi ki-" kıkırdıyor "-küçük kızı kurtarmak istiyordu."

Booker'ın kendi kahkahası alçak ve yumuşaktı ve Amon'un gözleri kısıılırken dudaklarımı dişlerimin arasına sıkıştırarak bir kez daha istismar ettim.

Ama o homurtu geldi, kendi burnumdan hanımefendiliğe yakışmayan bir sesle ve bir kez çıktıktan sonra kahkahalarımı gömmemin bir anlamı yok gibiydi. Amon'un kolları omuzlarıma dolandı ve ben onun göğsüne gömüldüm, nefes nefese, rahatlamış ve biraz da paniklemiş bir şekilde kıkırdadım. Kendi göğsü de hafifçe titriyordu ama hiç ses çıkarmadı.

"Demek öyle," dedi Jonathon nazikçe, Amon'un omzunu sıvazlayarak ve ayağa kalkarak dağın yeni sarp gölgesine baktı. "O zaman listemizden bir macera eksilmiş oldu."

Auguste iç çekerek, "Sıradaki oyunu hazine haritasına veriyorum," dedi.

Gülüşüm ağlamaklı bir hal aldı ve kollarım Amon homurdanana kadar onun beline dolandı. Dudakları başımın tepesine kondu. "Biri gidip eşekleri yakalasın. Eve dönme vaktimiz geldi."

EPİLOG

EVE DÖNÜŞ

Kalçalarım titriyor, sırtım kamburlaşıyor, nefesim kesiliyordu. Serin

parmaklar

klitorisimde çalıştı ve vücudum çabayı protesto etse bile dokunuşa sığradım.

Amon kıkırdadı. "Biri ona yardım etsin. Küçük kraliçemiz çok yorgun."

"Ah evet, güzel. Manzarayı kapatma," diye mırıldandı Auguste, Jonathon'la birlikte kıvrılmışlardı, ikisi de arkama dönüktü.

Sıcak nasırlı eller kalçalarımı kavrayıp beni Booker'ın sikinin boyuna kadar kaldırdı ve ben Ezra'nın geniş göğsüne yaslanıp yerçekiminin beni tekrar aşağı çekmesiyle rahatlayarak iç geçirdim. Ellerim terden yapış yapış olmuştu, Booker'ın göğsüne yaslanmışım ve güneş ışığı yatak odamızın keten perdeleri arasından yeni yeni parlamaya başlıyor, mermerini altın rengine dönüştürüyordu.

"İşte buradasın puisin. Şimdi biraz daha," dedi Ezra, dolgun dudaklarını kulağıma dayayarak.

"Oldukça ıslak bir am," diye mırıldandı Booker, parmak ucunu uzun boyunu saran seksimin dudaklarında gezdirirken. Karnımdan göğüslerime doğru kıvrıldı ve gülümsemesi huzur vericiydi. "Güzel zıplayan memeler."

Nefesim kesildi ve Ezra kıkırdadı. Booker'ın seks konusundaki kelime dağarcığını genişleten kişi oydu.

Ezra beni Booker'ın sikine oturtma işini yaparken Booker meme uçlarımı koparıyor ve başparmağını başım dönene kadar klitorisimin

üzerinde gezdiriyordu.

İkisinin arasında gevezelik ediyor, sızlanıyor ve serbest kalmak için yarışıyordum. Aceleyle geldi, Booker altımda kasıldı ve homurdandı, sikini ve tüm harika dokusunu içimde öğüttü, ben onun serin göğsüne doğru gevşekçe düşene kadar zevkin zirvesini ve gelgitini uzattı.

Yatak ve içindekiler hep birlikte iç geçirdiler. Ezra sırtımın ortasına sıcak bir öpücük bıraktı ve sonra Booker'la benim üzerime tırmanarak yastıklara gömüldü. Amon, sıcaklığı sol kolumu öpene kadar yaklaştı ve ben yerleşirken sırtımı okşadı.

"Nefissin," diye fısıldadı.

Yanağımı Booker'ın göğsüne yaslamak için başımı çevirdim ve ona gülümseyerek 'teşekkür ederim' dedim.

Amon bana kısa bir süre sırtıttı ve sonra yataktan kalktı ve onu çıplak, yakışıklı ve güçlü görmek *neredeyse* geceye yeniden başlamak istememe neden oluyordu, ama uzun ve harikaydı ve beyefendilerimin ilgisinden payıma düşenden fazlasını almıştım.

"Kahvaltı için çağıracağım. Hayır, Auguste, bugün hiçbirimiz çalışmıyoruz," dedi Amon.

Jonathon, "İşime dönmeliyim-" diye başladı.

O sözünü bitirmeden geri kalanımız "Hayır," diye cevap verdi.

Jonathon gülerek dirseklerinin üzerine otururken ben Booker'ın göğsünden o n u n yanına doğru kaydım.

"Ama mezarda o kadar çok şey keşfettik ki, elimde gösterecek somut bir şey yok ve-"

Auguste gözlerini devirerek ve Jonathon'un omzunu öperek, "Bunların hepsi yarını bekleyebilir," dedi.

"Auguste haklı. Numune yok, o yüzden aceleye gerek yok," dedim.

Jonathon burnunu çekti. "Eğer acele olduğunu düşünürsen-"

"Bir gün, dostum," diye söze girdi Ezra. "Birlikte dinleneceğimiz bir gün. Uzun bir yolculuktu."

Jonathon içini çekti ve tekrar yatağa yığıldı. "Peki. Haklısın. Bu çok hoş."

Auguste homurdandı. "Ne kadar gurur verici." "Gerçekten de büyük övgü," diye alay ettim.

Jonathon homurdandı ve yatağın üzerinde sürünerek ayak bileklerimi gıdıkladı ve beni ciyaklattı. Tekme attım ve kaşlarını sallayarak kalçalarımı kenara itti.

"Sadece tembellik etmekten bahsettiğimi biliyorsun. Bu," dedi, açılmış kalçalarım ve açıkta duran amcığım bakarak. "Bu hoştan da öte."

Jonathon kalçalarımı öperken Amon odaya döndü, sfenksim yatağın ayak ucunda durakladı, kollarını göğsünde kavuşturmuştu ve dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme vardı. Ona gülümsedim ve sonra Jonathon'un dili kıvrımlarımda gezinmeye başladı ve ben onun alaycı diline doğru kıvrılırken yapabildiğim tek ifade ayırık dudaklarım ve çatık kaşlarımdı.

"Mısır'ı seviyor musun, benim küçük yıldızım?" Amon bana sordu.

Jonathon'ın öpücükleri ıslak ve açtı, dili girişimi yokluyordu. Cevap vermek şöyle dursun, zar zor düşünebiliyordum ama bu soru yüzümde bir gülümsemenin belirmesine neden oldu.

Kalçalarımı Jonathon'ın ağzına doğru eğerek, "Mısır'ı seviyorum," diye haykırdım. "Ama benim evim sizsiniz, Tanrım, evet, orası, hepinizsiniz."

Amon yanımdaki yatağa kaydı, terli saçlarımı yüzümden geriye doğru itti, nefes almak için çırpınışımı ve coşku için çabalayışımı izledi.

"Bizim için de öyle Esther. Sen bizim evimizsin."

Ezra eğildi ve alnımdan öptü. "Bizim kötü, gü-"

"-Tatlı, meraklı-" diye ekledi Booker, elini kabaran göğsümün üzerinde gezdirerek.

"-Cömert ve korkusuz bir ev," diye bitirdi Auguste, oturduğu yerden Ben.

Jonathon yüzünü kalçalarımın arasından kaldırdığında ürperdim ve sızlandım, kırmızı yanakları ve tuttuğum için karıştırdığım saçlarıyla genç, hoppa ve gülünç görünüyordu.

"Hepiniz nefis unuttunuz," dedi ve sonra işine geri döndü, ben övgülerimi haykırırken diğerleri kıkırdıyordu.

ACfIUOVıkDGMkUTS

Rooksgrave Malikanesi'nin Leydisi çıktığından beri, harika okuyucular Esther ve beyefendilerini tekrar ne zaman göreceklerini soruyorlar. Onların romantizminin tamamlandığını ve başka bir kitaba ihtiyaç duymadıklarını düşünsem de, herkesin inanılmaz desteğı ve heyecanı için minnettar olmaktan kendimi alamıyorum! Umarım bu novella size onların mutluluğına bir bakış, azgınlıklarının taze bir tadı ve genel olarak Cazibeli Canavarlar dünyasına bağlanan eğlenceli bir macera sunar.

Düşmanımız Birsha'nın yarım kalan işlerini nihayet tamamlayan [Sanctuary with Kings](#)'in eli kulağında ve hepinizin Tempting Monsters'ın bir sonraki bölümünü okuması için çok heyecanlıyım.

Teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler, muhteşem olduğunuz için!

YAZAR HAKKINDA

Kathryn Moon, küçük yaşlarda annesine hikâyeler yazdırmaya başlayan bir taşra faresidir. Yeni dünyalar inşa etme ve kafasında büyüyen karakterlerin hayatlarını keşfetme tutkusu hiç azalmadı ve üniversiteden kurgu yazarlığı derecesiyle mezun oldu. Kırılganlıklarıyla güçlü olan kadınlar, zorlayıcı olduğu kadar sevgi dolu aşklar ve okuyucunun içine girdiği ve asla çıkmak istemediği dünyalar yazmayı seviyor. Elleri yazmakla meşgul olmadığına muhtemelen kazak örüyor ya da Ohio'da turta kabuğu kıvırıyordur. Sihre kesinlikle inanıyor.

[Ona Facebook'tan](#) ve ohkathrynmoon@gmail.com adresinden ulaşabilir veya haber [bültenine](#) [kaydolabilirsiniz!](#)

